

WYROK

Warszawa, dnia 11 września 2026 r.

Krajowa Izba Odwoławcza - w składzie:

Przewodnicząca: Katarzyna Paprocka
Irmína Pawlik
Robert Siwik
Protokolantka: Wiktoria Ceyrowska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 7 września 2026 r., odwołania wniesionego do Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej, w dniu 30 lipca 2026 r., przez wykonawców wspólnie ubiegających się o zamówienie, NDI S.A. w Sopocie oraz NDI Sopot S.A. w Sopocie w postępowaniu prowadzonym przez Politechnikę Warszawską przy udziale uczestnika po stronie Odwołującego, wykonawcy ERBUD S.A. w Warszawie oraz uczestnika po stronie Zamawiającego, wykonawcy MIRBUD S.A. w Skierniewicach

orzeka:

1. oddala odwołanie;

2. kosztami postępowania obciąża Odwołującego i:

2.1. zalicza w poczet kosztów postępowania odwoławczego kwotę 20 000 zł 00 gr (słownie: dwadzieścia tysięcy złotych zero groszy) uiszczoną przez Odwołującego tytułem wpisu od odwołania, kwotę 3 600 zł 00 gr (słownie: trzy tysiące sześćset złotych zero groszy) poniesioną przez Odwołującego tytułem wynagrodzenia pełnomocnika oraz kwotę 3 600 zł 00 gr (słownie: trzy tysiące sześćset złotych zero groszy) poniesioną przez Zamawiającego tytułem wynagrodzenia pełnomocnika,

2.2. zasądza od Odwołującego, wykonawców wspólnie ubiegających się o zamówienie, NDI S.A. w Sopocie oraz NDI Sopot S.A. w Sopocie na rzecz Zamawiającego, Politechniki Warszawskiej kwotę 3 600 zł 00 gr (słownie: trzy tysiące sześćset złotych zero groszy) jako koszty postępowania odwoławczego poniesione przez Zamawiającego tytułem wynagrodzenia pełnomocnika.

Na orzeczenie - w terminie 14 dni od dnia jego doręczenia - przysługuje skarga za pośrednictwem Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej do Sądu Okręgowego w Warszawie - sądu zamówień publicznych.

Przewodnicząca:

.....

.....

Uzasadnienie

Zamawiający, Politechnika Warszawska prowadzi postępowanie o udzielenie zamówienia publicznego, w trybie przetargu nieograniczonego, pn.: „Budowa Hali Sportowo-widowiskowej przy stadionie „Syrenka” w Warszawie”, wewnętrzny identyfikator: ZP.RB.DS.15.2025. Ogłoszenie o zamówieniu zostało zamieszczone w Suplemencie do Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej w dniu 10 grudnia 2025 r., pod nr: 2025/S 238-821165. Wartość szacunkowa zamówienia przekracza progi unijne.

W dniu 30 lipca 2026 r. do Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej wpłynęło odwołanie wykonawców wspólnie ubiegających się o zamówienie, NDI S.A. w Sopocie oraz NDI Sopot S.A. w Sopocie (dalej: „Konsorcjum” lub „Odwołujący”) wobec czynności i zaniechań Zamawiającego w postępowaniu, polegających na:

- 1) wyborze jako najkorzystniejszej, oferty wykonawcy MIRBUD S.A. (dalej jako: „Przystępujący” lub „MIRBUD”), kiedy oferta MIRBUD powinna zostać odrzucona na podstawie art. 226 ust. 1 pkt 2 lit. a) oraz lit. c) ustawy z dnia 11 września 2019 r. Prawo zamówień publicznych (tekst jedn. Dz.U. z 2024 r., poz. 1320 ze zm., dalej jako „PZP”), zaś oferta Odwołującego powinna zostać wybrana jako najkorzystniejsza;
- 2) zaniechaniu czynności odrzucenia oferty MIRBUD na podstawie art. 226 ust. 1 pkt 2 lit. c) PZP, pomimo że

wykonawca nie złożył w terminie wyznaczonym w wezwaniu Zamawiającego z dnia 11 maja 2026 r. wymaganych oświadczeń i dokumentów potwierdzających brak podstaw wykluczenia, w szczególności nie przedłożył JEDZ zawierającego prawidłową odpowiedź dotyczącą przekazania informacji wprowadzających zamawiającego w błąd ani dokumentów i oświadczeń wykazujących skuteczne przeprowadzenie procedury samooczyszczenia;

- 3) zaniechaniu wykluczenia MIRBUD z postępowania i odrzucenia jego oferty na podstawie art. 226 ust. 1 pkt 2 lit. a) w zw. z art. 109 ust. 1 pkt 8 i 10, art. 110 ust. 2 i 3 oraz art. 111 pkt 6 PZP, pomimo że wykonawca został wykluczony na podstawie art. 109 ust. 1 pkt 10 PZP z postępowania dotyczącego realizacji prac na linii kolejowej E 75 Rail Baltica na odcinkach Białystok–Knyszyn, Knyszyn–Osowiec oraz Osowiec–Elk i pozostawał w rocznym okresie wykluczenia licznym od zaistnienia zdarzenia będącego podstawą wykluczenia, a mimo wezwania Zamawiającego z dnia 11 maja 2026 r. nie wykazał skutecznego samooczyszczenia odnoszącego się do tego zdarzenia;
- 4) zaniechaniu czynności odrzucenia oferty MIRBUD na podstawie art. 226 ust. 1 pkt 2 lit. a) w zw. z art. 110 ust. 3 oraz art. 109 ust. 1 pkt 8 i 10 PZP, jako oferty złożonej przez wykonawcę podlegającego wykluczeniu, wskutek bezpodstawnego uznania, że przedstawione przez MIRBUD w ramach samooczyszczenia wyjaśnienia i środki zaradcze były wystarczające do wykazania odzyskania rzetelności, mimo że środki te nie pozostawały w odpowiednim związku przyczynowym i funkcjonalnym z nieprawidłowym postępowaniem polegającym na przekazaniu informacji nieodpowiadających rzeczywistemu zakresowi doświadczenia TRANSKOL, w znacznej części powielaly mechanizmy kontroli istniejące już w chwili naruszenia, nie zostały wykazane jako skutecznie funkcjonujące w praktyce oraz nie obejmowały działań wobec osób lub podmiotów uczestniczących w wadliwej weryfikacji, przez co MIRBUD nie udowodnił, że zastosowane środki są wystarczające do zapobieżenia dalszemu nieprawidłowemu postępowaniu;
- 5) czynności polegającej na nieprawidłowej ocenie oferty MIRBUD S.A. w kryterium pn. „Jakość potencjału kadrowego – zespołu projektowego”, polegającej na uwzględnieniu doświadczenia projektantów oraz przyznaniu punktów na podstawie informacji, które nie znajdowały potwierdzenia w dokumentacji dotyczącej wskazanych inwestycji albo nie odpowiadały wymaganiom SWZ co do kategorii obiektu, charakteru dokumentacji oraz autorstwa lub współautorstwa projektanta, co doprowadziło do zawyżenia punktacji oferty MIRBUD S.A. i nieprawidłowego ustalenia wyniku postępowania;
- 6) zaniechaniu czynności wykluczenia MIRBUD z postępowania oraz odrzucenia jego oferty na podstawie art. 226 ust. 1 pkt 2 lit. a) w zw. z art. 109 ust. 1 pkt 10 PZP pomimo że wykonawca, co najmniej wskutek niedbalstwa, przedstawił w Formularzu nr 3 informacje wprowadzające Zamawiającego w błąd co do doświadczenia osób wskazanych do realizacji zamówienia, w tym co do kategorii obiektów, charakteru dokumentacji projektowej oraz autorstwa lub współautorstwa poszczególnych opracowań, a informacje te mogły mieć i faktycznie miały istotny wpływ na ocenę oferty, przyznaną punktację oraz wynik postępowania.

Odwołujący zarzucił Zamawiającemu następujące naruszenia:

- 1) art. 239 ust. 1 PZP poprzez dokonanie wyboru oferty MIRBUD w postępowaniu pomimo tego, że to oferta Odwołującego powinna zostać wybrana jako oferta najkorzystniejsza;
- 2) art. 226 ust. 1 pkt 2 lit. c PZP poprzez zaniechanie odrzucenia oferty MIRBUD, pomimo że wykonawca ten nie złożył w terminie wyznaczonym w wezwaniu Zamawiającego z dnia 11 maja 2026 r. wymaganych oświadczeń i dokumentów potwierdzających brak podstaw wykluczenia, w szczególności nie przedłożył JEDZ zawierającego prawidłową odpowiedź dotyczącą przekazania informacji wprowadzających zamawiającego w błąd ani dokumentów i oświadczeń wykazujących skuteczne przeprowadzenie procedury samooczyszczenia;
- 3) art. 226 ust. 1 pkt 2 lit. a) w zw. z art. 109 ust. 1 pkt 8 i 10, art. 110 ust. 2 i 3 oraz art. 111 pkt 6 PZP poprzez zaniechanie wykluczenia MIRBUD z postępowania i odrzucenia jego oferty, pomimo że wykonawca ten został wykluczony na podstawie art. 109 ust. 1 pkt 10 PZP z postępowania dotyczącego realizacji prac na linii kolejowej E 75 Rail Baltica na odcinkach Białystok–Knyszyn, Knyszyn–Osowiec oraz Osowiec–Elk i pozostawał w rocznym okresie wykluczenia licznym od zaistnienia zdarzenia będącego podstawą wykluczenia, a mimo wezwania Zamawiającego z dnia 11 maja 2026 r. nie wykazał skutecznego samooczyszczenia odnoszącego się do tego zdarzenia;
- 4) art. 226 ust. 1 pkt 2 lit. a w zw. z art. 110 ust. 3 oraz art. 109 ust. 1 pkt 8 i 10 PZP poprzez zaniechanie odrzucenia oferty MIRBUD jako oferty złożonej przez wykonawcę podlegającego wykluczeniu, wskutek bezpodstawnego uznania, że przedstawione przez MIRBUD w ramach samooczyszczenia wyjaśnienia i środki zaradcze były wystarczające do wykazania odzyskania rzetelności, mimo że środki te nie pozostawały w odpowiednim związku

przyczynowym i funkcjonalnym z nieprawidłowym postępowaniem polegającym na przekazaniu informacji nieodpowiadających rzeczywistemu zakresowi doświadczenia TRANSKOL sp. z o.o., w znacznej części powielały mechanizmy kontroli istniejące już w chwili naruszenia, nie zostały wykazane jako skutecznie funkcjonujące w praktyce oraz nie obejmowały działań wobec osób lub podmiotów uczestniczących w wadliwej weryfikacji, przez co MIRBUD nie udowodnił, że zastosowane środki są wystarczające do zapobieżenia dalszemu nieprawidłowemu postępowaniu;

- 5)art. 239 ust. 1 w zw. z art. 16 pkt 1 i 2 PZP oraz postanowieniami pkt 19.2.3 Specyfikacji Warunków Zamówienia (dalej jako: „SWZ”) poprzez nieprawidłową ocenę oferty MIRBUD S.A. w kryterium pn. „Jakość potencjał kadrowego – zespołu projektowego”, polegającą na uwzględnieniu doświadczenia projektantów oraz przyznaniu punktów na podstawie informacji, które nie znajdowały potwierdzenia w dokumentacji dotyczącej wskazanych inwestycji albo nie odpowiadały wymaganiom SWZ co do kategorii obiektu, charakteru dokumentacji oraz autorstwa lub współautorstwa projektanta, co doprowadziło do zawyżenia punktacji oferty MIRBUD S.A. i nieprawidłowego ustalenia wyniku postępowania;
- 6)art. 226 ust. 1 pkt 2 lit. a) w zw. z art. 109 ust. 1 pkt 10 PZP poprzez zaniechanie wykluczenia MIRBUD S.A. z postępowania i odrzucenia jego oferty, pomimo że wykonawca ten, co najmniej wskutek niedbalstwa, przedstawił w Formularzu nr 3 informacje wprowadzające Zamawiającego w błąd co do doświadczenia osób wskazanych do realizacji zamówienia, w tym co do kategorii obiektów, charakteru dokumentacji projektowej oraz autorstwa lub współautorstwa poszczególnych opracowań, a informacje te mogły mieć i faktycznie miały istotny wpływ na ocenę oferty, przyznaną punktację oraz wynik postępowania.

Mając powyższe na uwadze, Odwołujący wniósł o uwzględnienie odwołania w całości oraz nakazanie Zamawiającemu:

- 1)unieważnienia czynności wyboru oferty najkorzystniejszej,
- 2)dokonania ponownego badania i oceny ofert, w tym wykluczenie MIRBUD z postępowania na podstawie art. 226 ust. 1 pkt 2 lit. a PZP w zw. z art. 110 ust. 3 PZP w zw. z art. 109 ust. 1 pkt 8 i pkt 10 PZP i odrzucenie oferty tego wykonawcy na podstawie art. 226 ust. 1 pkt 2 lit. c) PZP, a także na podstawie art. 226 ust. 1 pkt 2 lit. a PZP w zw. z art. 109 ust. 1 pkt 10.

Ponadto, wniósł o zasądzenie kosztów postępowania odwoławczego, w tym kosztów zastępstwa prawnego, przedstawiając fakturę na kwotę 3.600,00 zł tytułem wynagrodzenia pełnomocnika.

Jak podniósł na wstępie uzasadnienia odwołania Odwołujący, jego zdaniem oferta wykonawcy MIRBUD podlega odrzuceniu na podstawie art. 226 ust. 1 pkt 2 lit. c PZP, skoro wykonawca ten, w odpowiedzi na wezwanie Zamawiającego z dnia 11 maja do złożenia dokumentów poprawionego JEDZ oraz dowodów na skuteczne przeprowadzenie procedury samooczyszczenia, w związku z wyrokiem Izby o sygn. KIO 5144/25, w świetle którego wobec MIRBUD zaktualizowała się przesłanka wykluczenia, o której mowa w art. 109 ust. 1 pkt 10 PZP – nie przedstawił ww. dokumentów, ani nie zakwestionował tej czynności w drodze środków ochrony prawnej. W ocenie Odwołującego, wezwanie pozostało skuteczną czynnością Zamawiającego w toku postępowania i wiązało wykonawcę w zakresie wskazanych w nim obowiązków, zaś dopuszczenie do tego, by wykonawca arbitralnie wybierał, które elementy wezwania wykona i zastępował wymagane dokumenty własną oceną prawną sytuacji, prowadziłoby do pozbawienia art. 128 ust. 1 oraz art. 226 ust. 1 pkt 2 lit. c) PZP normatywnego znaczenia. W konsekwencji, zdaniem Odwołującego, z chwilą bezskutecznego upływu terminu wyznaczonego w wezwaniu z dnia 11 maja 2026 r., zaistniała przesłanka odrzucenia oferty MIRBUD określona w art. 226 ust. 1 pkt 2 lit. c PZP, zaś późniejsze złożenie przez MIRBUD dokumentacji dotyczącej samooczyszczenia nie mogło sanować tego uchybienia, nie został bowiem zachowany wskazany w ww. przepisie „przewidziany termin”, zwłaszcza, że złożone przez MIRBUD samooczyszczenie odnosi się do okoliczności związanych z inną sprawą, niż ww. wezwanie. W ocenie Odwołującego, Zamawiający ocenił w sposób skuteczny i prawomocny, że wobec MIRBUD zachodziła podstawa wykluczenia, o której mowa w art. 109 ust. 1 pkt 10 PZP w zw. z art. 111 pkt 6 PZP i zdarzeniem, od którego liczony jest okres karencji jest moment wprowadzenia Zamawiającego w błąd, a nie okres uprawomocnienia się wyroku Krajowej Izby Odwoławczej. Tym samym, wg odwołującego się Konsorcjum, skoro w postępowaniu dot. E75 Rail Baltica zamawiający nie czekając na rozstrzygnięcie Sądu dokonał (prawomocnie) wykluczenia MIRBUD z postępowania, a więc miała miejsce czynność, od której liczony okres karencji. W efekcie, Zamawiający już w dniu 11 maja 2026 r. uznał, że MIRBUD podlega wykluczeniu z postępowania na podstawie art. 109 ust. 1 pkt 10 PZP w zw. z art. 111 pkt 6 PZP, a także w związku z faktem, że MIRBUD pomimo takiej oceny nie przedstawił samooczyszczenia oraz nie zaskarżył do KIO ww. czynności

Zamawiającego polegającej na takiej ocenie jego sytuacji podmiotowej to MIRBUD podlega wykluczeniu na podstawie dyspozycji ww. przepisów. W uzasadnieniu zarzutów dotyczących bezskutecznego samooczyszczenia przez MIRBUD, odwołujący się wykonawca po pierwsze zarzucił, że tylko prawidłowe rozpoznanie przyczyny naruszenia pozwala ustalić, jakie konkretne środki techniczne, organizacyjne lub kadrowe są odpowiednie do zapobieżenia jego ponownemu wystąpieniu, zaś MIRBUD poprzestał na wyjaśnieniu, że dokonał bliżej nieokreślonej weryfikacji w tym zakresie i podjął decyzję biznesową o wykorzystaniu doświadczenia. Zdaniem Odwołującego, MIRBUD powinien zaś wskazać, od kogo pochodziła informacja dotycząca doświadczenia TRANSKOL sp. z o.o., w jakiej formie została przekazana, na podstawie jakich dokumentów ją opracowano, kto dokonał jej oceny technicznej i prawnej, kto sporządził ostateczny opis zamieszczony w wykazie robót, kto zatwierdził ten opis oraz na jakim etapie i z jakiego powodu doszło do rozbieżności pomiędzy rzeczywistym zakresem robót a informacją przedstawioną zamawiającemu, a także, dlaczego stosowane wówczas mechanizmy kontroli nie pozwoliły wykryć nieprawidłowości przed złożeniem dokumentu. Innymi słowy, wg Odwołującego, w przypadku MIRBUD należało wyjaśnić, czy przyczyną naruszenia było (i) przekazanie przez TRANSKOL sp. z o.o. niepełnych lub nieprawidłowych danych, (ii) czy też brak pozyskania dokumentów źródłowych, (iii) czy też błędne odczytanie dokumentacji technicznej, (iv) czy też nieprawidłowa interpretacja warunku udziału, (v) czy też wadliwy przepływ informacji pomiędzy konsorcjantami, (vi) brak rozdzielenia kontroli technicznej i prawnej, czy też brak jednoznacznego przypisania odpowiedzialności za ostateczne zatwierdzenie wykazu robót. Odwołujący uznał bowiem, że dopiero taka diagnoza pozwalałaby ocenić, czy przedstawione przez MIRBUD środki zaradcze zostały skierowane na rzeczywistą przyczynę zdarzenia. Tymczasem, zdaniem Odwołującego, wykonawca MIRBUD poprzestał na ustaleniu faktu przeprowadzenia bliżej nieokreślonej weryfikacji oraz podjęcia decyzji biznesowej o wykorzystaniu doświadczenia, co nie pozwala na ustalenie, co w toku tej weryfikacji faktycznie ustalono, jakie dokumenty analizowano, jaki był podział zadań pomiędzy Dyrektorem a kancelarią, ani kto odpowiadał za prawidłowość poszczególnych ustaleń. „Nie wiadomo w szczególności, czy Dyrektor działu budownictwa kolejowego potwierdził rzeczywisty zakres robót wykonanych w ramach inwestycji LK-22, czy jedynie ocenił możliwość wykorzystania tego doświadczenia. Nie wiadomo również, czy kancelaria prawna badała prawdziwość danych faktycznych, czy wyłącznie dokonała prawnej interpretacji warunku udziału na podstawie informacji przekazanych jej przez MIRBUD lub TRANSKOL. MIRBUD nie ujawnił, kto przygotował opługości i rodzaju robót, kto zestawiał go z dokumentacją źródłową oraz kto zatwierdził jego ostateczną treść przed przekazaniem zamawiającemu. Nie wskazano nawet, czy nieprawidłowa informacja pochodziła bezpośrednio od TRANSKOL, czy też powstała dopiero na etapie jej opracowania lub interpretacji przez osoby działające po stronie MIRBUD.” Wg Odwołującego, brak prawidłowej diagnozy ma zasadnicze znaczenie dla oceny przedstawionych środków zaradczych, gdyż skoro wykonawca MIRBUD nie wyjaśnił, który element dotychczasowego procesu zawiódł, nie sposób ustalić, czy odpowiednim środkiem było zwiększenie liczby prawników, utworzenie nowego działu, wprowadzenie dodatkowej kontroli technicznej, zmiana zasad współpracy z konsorcjantami, czy ustanowienie obowiązku pozyskiwania dokumentów źródłowych. W konsekwencji, Odwołujący uznał, że wyjaśnienia MIRBUD nie spełniają wymogu wyczerpującego przedstawienia faktów i okoliczności związanego z nieprawidłowym postępowaniem, gdyż nie pozwalają ustalić źródła nieprawdziwej informacji, osoby lub funkcji odpowiedzialnej za jej opracowanie i zatwierdzenie, etapu, na którym powstał błąd, ani przyczyny nieskuteczności istniejącego mechanizmu kontroli. Zakwestionował również wdrożone przez MIRBUD środki zaradcze uznając, że nie spełniają one wymogu „odpowiedniości”. Podkreślił, że kluczowe znaczenie ma adekwatność zastosowanych środków tzn., że jeżeli nieprawidłowość wynikała z braku źródłowej weryfikacji danych pochodzących od członka konsorcjum, wykonawca powinien wykazać wprowadzenie mechanizmów zapewniających właśnie niezależne sprawdzanie takich danych, jeżeli natomiast zawiódł konkretny element kontroli wewnętrznej, konieczne jest udowodnienie, że został on usunięty, zmieniony albo zastąpiony rozwiązaniem jakościowo odmiennym i skuteczniejszym. Zdaniem Odwołującego, samo zwiększenie liczby prawników, dyrektorów lub osób uczestniczących w procesie nie dowodzi skuteczności samooczyszczenia, jeżeli powiela model, który wcześniej okazał się nieskuteczny. W odniesieniu do zatrudnienia Dyrektora Działu Przygotowania Inwestycji Kolejowych – p. Tomasza Krupińskiego, Odwołujący podniósł, że z zaświadczenia wynika, że osoba ta została zatrudniona w MIRBUD na stanowisku Dyrektora Działu Przygotowania Inwestycji Kolejowych już 2 lipca 2025 r., czyli ponad rok przed wdrożonym samooczyszczeniem, potwierdzają to również liczne informacje prasowe, z których wynika, że osoba ta wielokrotnie przed wdrożeniem samooczyszczenia wypowiadał się w prasie jako przedstawiciel MIRBUD.

Zdaniem Odwołującego, przedłożone dowody potwierdzają zatem samo zatrudnienie wskazanego specjalisty, lecz jednocześnie podważają możliwość uznania tego zatrudnienia za środek naprawczy podjęty w ramach samooczyszczenia, gdyż osoba ta pozostawała zatrudniona w MIRBUD jeszcze przed złożeniem oferty konsorcjum 16 lipca 2025 r. oraz przed przekazaniem 23 września 2025 r. wykazu robót zawierającego informacje następnie uznane za wprowadzające PKP Polskie Linie Kolejowe S.A. w błąd, a zatem zatrudnienie dyrektora nie stanowiło reakcji na ujawnioną nieprawidłowość, lecz było elementem struktury kadrowej istniejącej już w czasie, gdy do naruszenia doszło. Odwołujący zarzucił, że MIRBUD nie wykazał przy tym, aby po ujawnieniu naruszenia zmieniono zakres obowiązków dyrektora, powierzono mu nowe kompetencje kontrolne albo wprowadzono pod jego nadzorem konkretne mechanizmy, których wcześniej nie stosowano. Wg Odwołującego, również zatrudnienie Dyrektora Technicznego, p. Piotra Kamińskiego od dnia 2 marca 2026 r. nie może zostać automatycznie uznane za środek podjęty w ramach procedury samooczyszczenia przedstawionej Zamawiającemu dopiero w lipcu 2026 r., bowiem wykonawca MIRBUD nie udowodnił jego rzeczywistego związku przyczynowego i funkcjonalnego z konkretnym naruszeniem. Ponadto, Odwołujący zarzucił, że MIRBUD nie wyjaśnił również, na podstawie jakich źródeł wskazani dyrektorzy mieliby weryfikować informacje dotyczące doświadczenia innych członków konsorcjum lub podmiotów trzecich, skoro wiedza branżowa i doświadczenie zawodowe mogą służyć ocenie technicznej wiarygodności danych, nie zastępują jednak dostępu do dokumentów źródłowych potwierdzających rzeczywisty zakres wykonanych robót. Wg Konsorcjum, przed „deliktem” u MIRBUD funkcjonował już identyczny system weryfikacji informacji, co wynika z samej treści samooczyszczenia, gdyż informacje złożone w postępowaniu E75 Rail Baltica zostały zweryfikowane przez doświadczonego Dyrektora oraz członka zespołu prawnego, zaś mechanizm ten, jako taki, nie uchronił tego wykonawcy przed nieprawidłowym działaniem. Jak podkreśliło Konsorcjum, pomimo nieskuteczności tej metody weryfikacji ofert MIRBUD zdecydował się na ponowne wdrożenie właściwie tego samego środka zaradczego jakim jest zatrudnienie osób na kierowniczych stanowiskach pełniących nadzór nad procesem ofertowym jednak bez przypisania tym osobom zadań, odpowiedzialności oraz sposobu weryfikacji. W odniesieniu do kolejnego środka zaradczego polegającego na wyodrębnieniu w ramach Działu Prawnego wyspecjalizowanego Działu Zamówień Publicznych oraz zatrudnieniu w nim radcy prawnego posiadającego doświadczenie w obszarze zamówień publicznych, tj. Karoliny Jamrozik, Odwołujący podniósł, że osoba ta pozostawała zatrudniona w MIRBUD już od dnia 2 stycznia 2025 r., początkowo na stanowisku radcy prawnego w Dziale Przygotowania Inwestycji Drogowych, natomiast od dnia 1 kwietnia 2026 r. została przeniesiona do Działu Zamówień Publicznych, a zatem przedłożone dowody nie potwierdzają, że zatrudnienie tej osoby stanowiło środek naprawczy podjęty w następstwie wyroku Sądu Okręgowego z dnia 2 lipca 2026 r. lub w ramach procedury samooczyszczenia zakomunikowanej Zamawiającemu w lipcu 2026 r. Odwołujący zarzucił, że MIRBUD nie wykazał związku przyczynowego i funkcjonalnego pomiędzy brakiem należytej weryfikacji informacji pochodzących od konsorcjanta a przeniesieniem tej osoby do nowego działu, ani że przeniesienie do Działu Zamówień Publicznych nastąpiło w celu usunięcia przyczyn konkretnego naruszenia, że powierzono tej osobie nowe obowiązki w zakresie niezależnej kontroli wykazów robót, ani że przyznano jej kompetencję do zatwierdzania informacji pochodzących od członków konsorcjum lub podmiotów trzecich. Jak wskazał, nie przedstawiono również zakresu obowiązków, decyzji organizacyjnej wskazującej cel przeniesienia ani dowodów faktycznego wykonywania przez tę osobę czynności kontrolnych. Zdaniem Odwołującego, MIRBUD powinien był wykazać, że po zidentyfikowaniu konkretnej przyczyny podjął decyzję o przebudowie procesu ofertowania, określił jego słabe punkty, a następnie wdrożył mechanizm zapewniający niezależną kontrolę danych pochodzących od konsorcjantów, tymczasem złożone zaświadczenia, CV i schematy organizacyjne potwierdzają jedynie fakt zatrudnienia określonych osób i formalnego wyodrębnienia komórki organizacyjnej, nie dowodzą natomiast, że zmiany te zostały podjęte właśnie w odpowiedzi na zdarzenie objęte wyrokiem Sądu Okręgowego. Konsorcjum wskazało, że wykonawca MIRBUD zakomunikował przeprowadzenie procedury samooczyszczenia dopiero po wydaniu wyroku z 2 lipca 2026 r., podczas gdy proces organizowania Działu Zamówień Publicznych rozpoczął się wcześniej, ponadto jeden z radców prawnych pozostawał zatrudniony w MIRBUD już od 2 stycznia 2025 r., a 1 kwietnia 2026 r. został jedynie przeniesiony do nowego działu. Konsorcjum stwierdziło również, że jeszcze w odpowiedzi na wezwanie z 11 maja 2026 r. wykonawca MIRBUD konsekwentnie utrzymywał, że nie zaktualizowała się wobec niego przesłanka wykluczenia, a przeprowadzenie samooczyszczenia byłoby przedwczesne i pozostawałoby w sprzeczności z kwestionowaniem wcześniejszych rozstrzygnięć, jednocześnie obecnie próbuje przedstawiać zmiany wdrażane w

kwietniu i czerwcu 2026 r. jako działania naprawcze służące usunięciu przyczyn tego samego rodzaju nieprawidłowości. Podniosło, że: „Na dzień złożenia wyjaśnień z 9 lipca 2026 r. Dział Zamówień Publicznych nie był ponadto obsadzony w deklarowanym kształcie. Z zaświadczenia z 7 lipca 2026 r. wynikało, że trzy kolejne osoby miały dopiero rozpocząć zatrudnienie: dwie 1 sierpnia 2026 r., a jedna 1 września 2026 r. W chwili oceny samooczystczenia osoby te nie pozostawały więc jeszcze w strukturze MIRBUD, nie wykonywały powierzonych im zadań i nie mogły uczestniczyć w kontroli procesu przygotowania ofert. Środki planowane na przyszłość mogą świadczyć o zamiarze dalszej reorganizacji, nie stanowią jednak dowodu, że Wykonawca już odzyskał rzetelność i dysponował w pełni funkcjonującym systemem zapobiegającym powtórzeniu naruszenia.” Odwołujący zakwestionował również dokument z dnia 26 maja 2026 r., określający strukturę oraz zakres obowiązków Działu Zamówień Publicznych wskazując, że nie przewidziano w nim obowiązku samodzielnego ustalania prawdziwości informacji przekazywanych przez członków konsorcjum, ich konfrontowania z dokumentami źródłowymi ani potwierdzania rzeczywistego zakresu wykonanych robót, więc dokument te nie potwierdza wdrożenia środka pozostającego w bezpośrednim związku z przyczyną wykluczenia stwierdzoną w wyroku Sądu Okręgowego. Odwołujący stwierdził, że zdecydowana większość przedstawionej struktury i zakresów obowiązków dotyczy bieżącej obsługi kontraktów, sporów, roszczeń, postępowań sądowych, korespondencji kontraktowej oraz reprezentacji procesowej, zaś są to typowe funkcje działu prawnego przedsiębiorstwa budowlanego, które nie odnoszą się do problemu polegającego na przedstawieniu zamawiającemu niezweryfikowanych informacji o doświadczeniu członka konsorcjum. Konsorcjum zakwestionowało również wdrożenie środka polegającego na wzmocnieniu wsparcia zewnętrznego prawnego, polegającego na zaangażowaniu dodatkowych kancelarii specjalizujących się w prawie zamówień publicznych, skoro w dowód tego Przystępujący w zasadzie nie przedstawił zawartych umów, lecz jedynie oferty. Zakwestionowało także dowody przedstawione przez Przystępującego na wdrożenie środków zaradczych, tj. wydruk z INTRANET oraz uchwała Zarządu MIRBUD z dnia 1 lipca 2026 r. podnosząc, że zostały sporządzone przed dniem wydania wyroku z 2 lipca przez Sąd zamówień publicznych. Ponadto, wg Odwołującego, dokumenty dotyczące szkolenia nie wykazują, aby środek ten pozostawał w realnym związku z przyczyną wykluczenia ani aby mógł skutecznie zapobiegać ponownemu przedstawieniu nieprawdziwych informacji dotyczących spełniania warunków udziału w postępowaniu, sam program ma charakter ogólny i obejmuje przede wszystkim omówienie przesłanek wykluczenia, zasad interpretacji warunków udziału, sposobu sporządzania wykazu robót oraz przykładowych ryzyk, nie potwierdzono również, że w szkoleniu uczestniczyły wszystkie osoby faktycznie zaangażowane w przygotowywanie, weryfikowanie i zatwierdzanie ofert oraz wykazów robót. Podsumowując, Odwołujący wskazał, że przedstawione zmiany nie pozostają w uchwytym związku przyczynowym z nieprawidłowością stanowiącą podstawę wykluczenia, którą był brak należytej weryfikacji informacji przekazanych przez członka konsorcjum w zakresie rzeczywistego doświadczenia referencyjnego. „Reorganizacja objęła bowiem całokształt działalności MIRBUD, w tym budownictwo kubaturowe, drogowe, kolejowe i energetyczne, projekty PPP, inwestycje zagraniczne, obronne oraz energetykę jądrową. Tak szeroki zakres zmian wskazuje na ogólną przebudowę modelu zarządzania przedsiębiorstwem, nie zaś na środek celowo zaprojektowany w celu usunięcia konkretnej przyczyny naruszenia. Samo wyodrębnienie kolejnych komórek organizacyjnych, ustanowienie stanowisk kierowniczych i przypisanie ich członkom Zarządu nie zapewnia bowiem, że informacje pochodzące od konsorcjantów będą podlegały niezależnej, źródłowej i udokumentowanej kontroli przed ich przedstawieniem zamawiającemu.” W ocenie Odwołującego, szczególnie istotne jest również to, że MIRBUD nie wykazał zastosowania środka wskazanego w art. 110 ust. 2 pkt 3 lit. a ustawy Pzp, tj. zerwania powiązań z osobami lub podmiotami odpowiedzialnymi za nieprawidłowe postępowanie, w szczególności, nie wykazano rozwiązania stosunku pracy ani odebrania kompetencji Dyrektorowi uczestniczącemu w pierwotnej weryfikacji, zakończenia współpracy z kancelarią prawną, która brała udział w ocenie dokumentów, ani zerwania lub istotnego zmodyfikowania współpracy z TRANSKOL. W efekcie, wg Odwołującego, przedstawione przez MIRBUD samooczystczenie należy uznać za nieskuteczne. W zakresie dotyczącym zarzutu odnoszącego się do kryterium „Jakość potencjału kadrowego – zespołu projektowego”, Odwołujący podniósł po pierwsze, że w Formularzu nr 3 złożonym przez MIRBUD, p. Leszek Szarski wykazał jako pozycję nr 2 potwierdzającą doświadczenie następujące zadanie: „Budowa hali widowiskowo-sportowej w Gliwicach, usytuowanej przy ul. Akademickiej i ul. Kujawskiej”, wskazując zakres: opracowanie dokumentacji projektowej wielobranżowej w kat. XV, niemniej Zamawiający, oceniając wykazaną pozycję, ustalił samodzielnie na podstawie informacji otrzymanych od

inwestora kategorię obiektu jako IV, V, XXII, XXVI i uznał ją za niespełniającą kryterium, przyznając za nią 0 punktów. Tym samym, MIRBUD wykazał zatem w Formularzu nr 3 projekt jako dotyczący obiektu kategorii XV, podczas gdy kategoria XV w odniesieniu do tego obiektu nie wynikała z dokumentów pozyskanych przez Zamawiającego, a co za tym idzie podanie przez tego wykonawcę informacji nieprawdziwej, mogącej mieć istotny wpływ na decyzje podejmowane w postępowaniu, ponieważ zaliczenie tej pozycji do oceny punktowej skutkowałoby przyznaniem Leszkowi Szarskiemu wyższej liczby punktów, co bezpośrednio przełożyłoby się na wynik kryterium jakości potencjału kadrowego i tym samym na ranking ofert – wypełnia hipotezę normy art. 109 ust. 1 pkt 10 PZP. Wg Odwołującego, Zamawiający nie powinien również przyznawać dodatkowych punktów za ww. projekt w przypadku p. Łabonowicz – Sajkowiec (poz. 2), gdyż powołano się na dokładnie ten sam projekt referencyjny. Dalej, w odniesieniu do wskazanego również w Formularzu 3 na stanowisko projektanta w branży sanitarnej p. K.W., wykazującego doświadczenie w fakcie współtworzenia dokumentacji pn. „Projekt budowy Hali 100-lecia KS Cracovia wraz z Centrum Sportu Niepełnosprawnych przy al. Focha 40 w Krakowie”, Odwołujący podniósł, że mgr inż. K.W. nie został wskazany w decyzji pozwolenie na budowę z 2008 r. jako autor ani współautor projektu, autorstwa ani współautorstwa nie potwierdza również dokumentacja wykonawcza branży sanitarnej ani branży przyłącza ciepła z 2009 r., ani decyzje dot. późniejszych projektów zamiennych. W efekcie, zdaniem Odwołującego, wykonawca MIRBUD nie wykazał zatem podstawowej przesłanki wymaganej w pkt 19.2.3 SWZ, tj. autorstwa lub współautorstwa mgr. inż. K.W. w odniesieniu do dokumentacji podanej w Formularzu nr 3. Ponadto, jak wynika z odwołania, przedstawienie tej informacji wprowadzającej w błąd było wynikiem co najmniej niedbalstwa MIRBUD, bowiem MIRBUD jako profesjonalny uczestnik rynku zamówień publicznych, ubiegający się o uzyskanie punktów decydujących o rankingu ofert, był zobowiązany sprawdzić, czy osoba wskazana jako współautor rzeczywiście figuruje w dokumentacji projektowej w takim charakterze, a zatem wykonawca ten podlega wykluczeniu z postępowania w oparciu o art. 109 ust. 1 pkt 10 PZP. Odwołujące Konsorcjum podkreśliło również, że błędna informacja została wykorzystana przy ocenie oferty i przełożyła się bezpośrednio na jej wynik punktowy. „Po pominięciu zakwestionowanej dokumentacji mgr inż. K.W. powinien otrzymać 0 punktów. Skutkowałoby to obniżeniem średniej punktów MIRBUD w kryterium „Jakość potencjału kadrowego – zespołu projektowego” z 22,5 do 18,0 punktów, a więc o 4,5 punktu. Łączny wynik oferty MIRBUD wyniósłby wówczas 88,00 punktów zamiast 92,50 punktu. Przy wyniku 88,99 punktu uzyskanym przez ofertę Konsorcjum NDI S.A. i NDI SOPOT S.A.”

W odpowiedzi z dnia 21 sierpnia 2026 r. na odwołanie, Zamawiający wniósł o oddalenie odwołania w całości oraz zasądzenie od Odwołującego na rzecz Zamawiającego kosztów postępowania, w tym wynagrodzenia pełnomocnika w oparciu o fakturę na kwotę 6.150,00 zł tytułem wynagrodzenia pełnomocnika. W zakresie zarzutu dotyczącego zaniechania odrzucenia oferty wykonawcy MIRBUD w oparciu o art. 226 ust. 1 pkt 2 lit. c PZP, Zamawiający wyjaśnił, że po zapoznaniu się z wyjaśnieniami Przystępującego złożonymi wraz z JEDZ w postępowaniu, doszedł do wniosku, iż w ramach postępowania E 75 dot. Rail Baltica, istotnie może wobec Przystępującego występować podstawa wykluczenia wskazana w art. 109 ust. 1 pkt 10 PZP, z uwagi na wydanie przez Krajową Izbę Odwoławczą wyroku z dnia 19 stycznia 2026 r., sygn. KIO 5144/25 stwierdzającego wystąpienie podstawy wykluczenia względem MIRBUD oraz wykonanie tego wyroku przez Zamawiającego. Dlatego też w tym zakresie wezwał tego wykonawcę w dniu 11 maja na podstawie art. 128 ust. 1 PZP do uzupełnienia JEDZ w zakresie Części III lit. C odnośnie przesłanki „winien wprowadzenia w błąd zatajenia informacji lub niemożności przedstawienia wymaganych dokumentów lub uzyskania poufnych informacji na temat przedmiotowego postępowania” poprzez udzielenie odpowiedzi „TAK” i przyznanie, iż w związku z brakiem podania informacji w postępowaniu E 75 Rail Baltica wprowadził zamawiającego w błąd i tym samym występuje wobec niego podstawa wykluczenia wskazana w art. 109 ust. 1 pkt 10 PZP, a także do samooczyszczenia. W zakresie pozostałych dwóch postępowań, tj. Czachówek Wschodni – Pilawa oraz Skierniewice – Czachówek Wschodni, z uwagi na odpowiednio brak rozstrzygnięcia Krajowej Izby Odwoławczej na moment złożenia oferty lub rozstrzygnięcie korzystne dla Przystępującego, Zamawiający uznał, iż nie ma podstaw do uznania występowania podstaw wykluczenia wobec MIRBUD, niemniej poprosił o bardziej szczegółowe wyjaśnienia. Istotnie, jak wskazał Zamawiający w odpowiedzi na odwołanie, Przystępujący w odpowiedzi na wezwanie z dnia 11 maja 2026 r. nie przedłożył uzupełnionego JEDZ oraz dokumentów potwierdzających przeprowadzenie procedury samooczyszczenia w zakresie rzekomych uchybień, niemniej w ramach złożonych wyjaśnień przedstawił Zamawiającemu wyczerpujące informacje oraz argumentację prawną, jak również dowody, w oparciu o które Zamawiający uznał, iż wobec MIRBUD nie można stwierdzić wystąpienia

podstawy wykluczenia wskazanej w art. 109 ust. 1 pkt 10 PZP, wezwanie okazało się faktycznie nadmierne i przedwczesne. Zamawiający uwzględnił w tym zakresie przede wszystkim, że Przystępujący wniósł skargę na wyrok z dnia 19 stycznia 2026 r., sygn. akt KIO 5144/25 stwierdzający wobec niego przesłankę wykluczenia wskazaną w art. 109 ust. 1 pkt 10 PZP – do wyjaśnień Przystępujący dołączył dowód w postaci skargi i przedstawił szczegółową argumentację prawną potwierdzającą, że do dnia wydania wyroku przez Sąd Okręgowy w przedmiocie skargi, czynność zamawiającego polegająca na odrzuceniu jego oferty oraz wyrok Krajowej Izby Odwoławczej nie mogą być uznane za prawomocne, powołał się w tym zakresie na orzecznictwo Krajowej Izby Odwoławczej (m.in. wyrok z dnia 1 września 2025 r., sygn. akt: KIO 2845/25, KIO 2846/25), z którego wynika, iż do momentu uzyskania waloru ostateczności przez czynność zamawiającego w zakresie odrzucenia oferty, nie można skutecznie uznać wystąpienia podstawy wykluczenia wobec wykonawcy. Zamawiający uwzględnił również argumentację, iż z uwagi na skorzystanie ze środka ochrony prawnej przez MIRBUD nie może on przyznać się do wprowadzenia zamawiającego w błąd, a tym samym nie może skutecznie przeprowadzić self-cleaningu. Ponadto, Zamawiający wskazał, że uwzględnił również fakt ogłoszenia wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego uchylającego wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego z dnia 14 kwietnia 2023 r. sygn. akt IV SA/Wa 2644/22 w sprawie skargi Przystępującego na decyzję GIOŚ w przedmiocie nałożonej kary administracyjnej, a tym samym stwierdzającego, że występują zasadnicze wątpliwości co do prawidłowości decyzji środowiskowej nakładającej karę pieniężną na Przystępującego, zatem wątpliwa okazała się również podstawa faktyczna uznania, iż Przystępujący w postępowaniu E 75 Rail Baltica wprowadził zamawiającego PKP Polskie Linie Kolejowe S.A. w błąd. Jak wynika z odpowiedzi na odwołanie, Zamawiający kierując się zasadą proporcjonalności ostatecznie uznał, iż skierowane przez niego wezwanie do samooczyszczenia w tej sytuacji jest przedwczesne i nadmiarowe i w konsekwencji nie wyciągał negatywnych konsekwencji wobec wykonawcy w związku ze skierowanym wezwaniem. Politechnika Warszawska nie zgodziła się z argumentacją Odwołującego, że jako Zamawiający powinna skoncentrować się na samym fakcie braku złożenia dokumentów wskazanych w wezwaniu i przez sam ten fakt odrzucić ofertę MIRBUD. Wskazała, że forsowane przez Odwołującego podejście jest skrajnie formalistyczne. Zamawiający stanął na stanowisku, iż przy ocenie wyjaśnień Przystępującego był zobowiązany uwzględnić całokształt okoliczności – zwłaszcza, że z okoliczności tych wynikało, iż postępowanie Przystępującego w procedurach prowadzonych przez PKP Polskie Linie Kolejowe S.A. miało swoje uzasadnienie. Nie zgodziła się również z twierdzeniem Odwołującego, jakoby wezwaniem z dnia 11 maja 2026 r. Zamawiający przesądził o wystąpieniu podstawy wykluczenia wobec Przystępującego, gdyż stwierdzenie przez zamawiającego wystąpienia podstawy wykluczenia wobec wykonawcy następuje dopiero w drodze czynności odrzucenia jego oferty na podstawie art. 226 ust. 1 pkt 2 lit. a) PZP – takiej zaś czynności względem MIRBUD Zamawiający nie dokonał. Podniosła też, że nawet gdyby uznać, że Zamawiający wezwaniem miał przesądzić o wystąpieniu przesłanki wykluczenia wobec Przystępującego to należy pamiętać, iż Zamawiający ma prawo swoje czynności korygować, jeżeli więc Zamawiający otrzymał wiarygodne, racjonalne, logiczne i zgodne z przepisami PZP wyjaśnienia w zakresie niewystępowania podstawy wykluczenia wobec MIRBUD, to miał prawo te wyjaśnienia przyjąć i uznać, że rzeczywiście w tym przypadku nie zachodzi konieczność przeprowadzenia procedury samooczyszczenia – zamawiający jest bowiem gospodarzem postępowania i to do niego należy ocena, czy wobec danego wykonawcy zachodzi podstawa wykluczenia. Zamawiający wskazał, że Odwołujący jest niekonsekwentny w swojej argumentacji, gdyż okres karencji Odwołujący raz liczy od momentu wykluczenia wykonawcy z postępowania, a innym razem od momentu wprowadzenia zamawiającego w błąd. W odniesieniu do oceny samooczyszczenia MIRBUD, Zamawiający wskazał, że Przystępujący notyfikował Zamawiającemu okoliczności związane ze sprawą postępowania Skierniewice – Czachówek Wschodni od początku swojego uczestnictwa w postępowaniu, począwszy od wyjaśnień dołączonych do JEDZ, poprzez wyjaśnienia z 11 maja i zawiadomienie z 3 lipca. W związku z informacją przekazaną tym ostatnim pismem przez MIRBUD, Zamawiający – jak przyznał – uznał za zasadne umożliwienie wykonawcy przeprowadzenie procedury samooczyszczenia, bowiem w związku z wyrokiem z 2 lipca w sprawie o sygn. XXIII Zs 119/26 zaktualizowały się wobec tego wykonawcy podstawy wykluczenia wskazane w art. 109 ust. 1 pkt 8 i 10 PZP. Zamawiający wskazał, że po zapoznaniu się ze złożonymi wyjaśnieniami i dowodami uznał, że podjęte przez Przystępującego czynności w ramach self-cleaning są wystarczające do wykazania jego rzetelności, zaś przy ocenie uwzględnił wagę i szczególne okoliczności czynu wykonawcy. Zamawiający, w kontekście podniesionych w odwołaniu zarzutów wskazał, że ustawodawca nie określa dokładnie sposobu, w jaki wykonawca ma zrealizować obowiązek wyczerpującego wyjaśnienia

faktów i okoliczności związanych ze swoim nieprawidłowym postępowaniem, zaś Odwołujący w tym względzie dokonuje analizy wyjaśnień Przystępującego w oparciu o wyrwane z kontekstu fragmenty wyjaśnień. Zamawiający podkreślił, że oceniając wyjaśnienia Przystępującego wziął pod uwagę istotny w sprawie fakt, iż do wprowadzenia PKP Polskie Linie Kolejowe S.A. w błąd doszło w wyniku przekazania informacji na temat doświadczenia posiadanego przez konsorcjanta MIRBUD – TRANSKOL sp. z o.o., przy czym Przystępujący nie negował w tym względzie swojej winy, przyznając, że ponosi on odpowiedzialność za nieprawidłową weryfikację doświadczenia członka konsorcjum i sposobu opisanie doświadczenia w wykazie robót przez ten podmiot. „Mirbud przy tym wskazał, iż dane dotyczące doświadczenia Transkol opracował jeden z pracowników tej firmy (w dodatku były to informacje dotyczące robót wykonanych na rzecz PKP PLK S.A.), zaś ze strony Przystępującego nr 2 zostały one zweryfikowane przez Dyrektora technicznego oraz zewnętrzną kancelarię prawną w oparciu o treść warunku i uzyskany protokół końcowy (których treść przytoczył).” Zamawiający podniósł również, że Przystępujący szczegółowo opisał dalszy tok postępowania zamawiającego wobec niego (wezwanie do wyjaśnień, odrzucenie jego oferty), opisał argumentację przytaczaną w toku postępowania odwoławczego KIO 5379/26, przytoczył fakt wydania wyroków – najpierw przez Krajową Izbę Odwoławczą, następnie przez Sąd Zamówień Publicznych, do wyjaśnień dołączył dowody. Podkreślił, że z uwagi na brak uzasadnienia wyroku, oczywistym dla Zamawiającego było, iż wykonawca nie mógł mieć szczegółowej wiedzy na temat tego, w jakim stopniu i z jakich przyczyn Sąd ocenił postępowanie Przystępującego za naganne, a zatem Zamawiający uznał, iż na moment złożenia wyjaśnień Przystępujący prawidłowo zidentyfikował popełnione przez siebie uchybienie polegające na niedostatecznej weryfikacji informacji pozyskanych od innych podmiotów. W ramach środków zaradczych, Zamawiający za kluczowy uznał dokument w postaci uchwały nr 8/2026 z dnia 7 lipca 2026 r. (tzw. „Instrukcja”) prezentujący wypracowany przez MIRBUD nowy schemat postępowania pracowników przy dokonywaniu weryfikacji doświadczenia udostępnianego przez podmioty trzecie. Wg Zamawiającego, całkowicie niezasadnie Odwołujący formułuje tezę o rzekomym braku związku przyczynowo – skutkowego pomiędzy podjętymi przez MIRBUD środkami naprawczymi a popełnionym uprzednio uchybieniem, co miałoby wynikać z faktu, iż część środków została przeprowadzona przed wydaniem wyroku w sprawie o sygn. XXIII Zs 119/26 z 2 lipca 2026 r., niemniej jak wskazał Zamawiający sam Odwołujący podniósł, że zdarzeniem, od którego liczony jest okres karencji jest moment wprowadzenia Zamawiającego w błąd, a nie okres uprawomocnienia się wyroku Krajowej Izby Odwoławczej, a poza tym oczywistym jest przecież, iż środki zaradcze wykonawca powinien podjąć przed złożeniem dokumentu samooczyszczenia, który stanowi pewnego rodzaju raport z zastosowanych i wdrożonych środków naprawczych w organizacji wykonawcy. Politechnika Warszawska dodała, że całkowicie zrozumiałym jest, iż wykonawca w sytuacji, w której zamawiający stwierdza występowanie wobec niego podstawy wykluczenia, podejmuje działania w celu odzyskania rzetelności, nawet jeżeli nie zgadza się z oceną zamawiającego i korzysta ze środków ochrony prawnej, przepisy PZP nie wyłączają w tym względzie prawa do podejmowania przez wykonawcę działań w sposób dwutorowy. W ocenie Politechniki, w dniu podjęcia przez zamawiającego PKP Polskie Linie Kolejowe S.A. czynności polegającej na odrzuceniu oferty Przystępujący MIRBUD powziął wiedzę, iż jest mu zarzucane złożenie nieprawdziwych informacji w postępowaniu i należy uznać, iż był to pierwszy moment, kiedy mógł on świadomie i celowo podjąć działania w kierunku odzyskania swojej rzetelności, natomiast okoliczność, że w międzyczasie korzystał z przysługujących mu dostępnych środków ochrony prawnej pozostaje irrelevantna. Zamawiający podkreślił, że MIRBUD wszystkie działania stanowiące wdrożenie środków zaradczych przeprowadził po dacie 21 listopada 2025 r., kiedy to Przystępujący został powiadomiony przez PKP PLK S.A., iż znajduje wobec niego podstawa wykluczenia wskazana w art. 109 ust. 1 pkt 8 i 10 PZP, a zatem nie budziło żadnych wątpliwości, iż podjęte środki pozostawały w związku przyczynowo – skutkowym z popełnionym przez Przystępującego uchybieniem, wskazywała na to nie tylko chronologia działań, ale również ich charakter. Zamawiający wziął również pod uwagę, że – jak wskazuje doświadczenie życiowe – należyce przeprowadzony proces samooczyszczenia jest czaso- i pracochłonny, a nadto jest procesem ciągłym. Dla Zamawiającego istotnym było też, iż Przystępujący nie ograniczył się wyłącznie do poszerzenia swojego zespołu o nowe osoby, czy utworzenia nowych działów, ale również wdrożył Instrukcję uchwałą zarządu z dnia 7 lipca 2026 r., a zatem już po wydaniu wyroku przez Sąd Zamówień Publicznych. Zamawiający wyjaśnił, że Instrukcja ta przewiduje obowiązek szczegółowego weryfikowania dokumentów składanych na potwierdzenie spełnienia warunku udziału w postępowaniach o udzielenie zamówienia publicznego, zaś procedura weryfikacji jest wielostopniowa. Odnosząc się do zarzutu, iż Przystępujący nie zerwał

powiązań z osobami lub podmiotami, które doprowadziły do zdarzenia, Zamawiający podniósł, że skuteczne samooczyszczenie nie zawsze wymaga zwolnienia pracownika lub zakończenia relacji z kontrahentem. Podsumowując, Zamawiający wskazał, że podjęte przez MIRBUD środki polegające na wprowadzeniu restrykcyjnych zasad weryfikacji dokumentów (obejmujących m.in. konieczność sprawdzenia rzeczywistego zakresu zdobytego doświadczenia u samego inwestora w przypadku wystąpienia wątpliwości w tym względzie) w ocenie Zamawiającego są adekwatne do popełnionego naruszenia i wystarczające do odzyskania rzetelności. W zakresie Zarzutów nr 5 i 6 Zamawiający wskazał, że w zakresie oceny spełnienia kryterium jakościowego dopełnił należytej staranności. Podkreślił na wstępie, że na potrzeby spełnienia kryterium jakości potencjału kadrowego oczekiwał od wykonawców wyłącznie złożenia wraz z ofertą Formularza 3 – Potencjał kadrowy – wykaz zespołu projektowego, w szczególności Zamawiający w SWZ nie oczekiwał złożenia przedmiotowych środków dowodowych, a zatem Zamawiający dokonywał oceny spełnienia ww. kryterium w oparciu o informacje przekazane przez wykonawców w Formularzu 3. Niemniej, dopełniając należytej staranności, Zamawiający wskazał, że dokonywał samodzielnej weryfikacji informacji podawanych przez wykonawców w Formularzu 3 pozyskując m.in. dokumenty i dane bezpośrednio od inwestora, ogólnodostępnych baz, czy informacji publikowanych w Internecie. W przypadku Hali wybudowanej w mieście Gliwice i osób p. L.S. i p. P.Ł., Zamawiający ostatecznie uznał, iż Hala Gliwice spełnia wymóg w zakresie przypisania temu obiektowi wymaganej w kryterium jakości kategorii XV i w konsekwencji przyznał Przystępującemu punkty za doświadczenie Pana Piotra Łabowicza – Sajkiewicza. Zamawiający nadmieniał, że w przypadku Pana L.S. nie przyznał punktów za doświadczenie z uwagi na fakt, iż osoba ta nie widniała w żadnych dostępnych Zamawiającemu dokumentach jako projektant instalacji elektrycznych. Podkreślił, że w praktyce zdarzają się sytuacje zmiany klasyfikacji obiektów budowlanych, a ponadto dane projektantów branżowych nie widnieją w decyzjach o pozwoleniu na budowę, względnie pojawiają się w takich dokumentach jak projekty techniczne lub wykonawcze, co – jak wynika z odpowiedzi na odwołanie – uwzględnił przy ocenie wszystkich zebranych dokumentów w sprawie. Mając to na względzie, wg Zamawiającego nie mają uzasadnienia tezy o wprowadzeniu w błąd Zamawiającego przez Przystępującego, skoro Zamawiający w toku postępowania ustalił, iż obiektowi przypisano kategorię XV, a zatem Przystępujący był uprawniony do jej wskazania zarówno w Formularzu 3, jak i wykazie osób złożonym jako podmiotowy środek dowodowy. W odniesieniu do osoby p. K.W. i zadania dot. Hali Cracovia, Zamawiający podniósł, że uzyskał dokumenty od Urzędu Miasta Krakowa, z których wynikało zaliczenie inwestycji do kat. XV, a nadto odnalazł ogólnodostępną prezentację przygotowaną przez Izbę Architektów Rzeczypospolitej Polskiej Małopolska Okręgowa Izba Architektów RP dotyczącą nagród „Salon Architektury 2018”, gdzie wśród autorów dokumentacji projektowej wskazano między innymi p. mgr inż. K.W. jako projektanta branży instalacji sanitarnych. Tym samym, jak wskazał, nie miał jakichkolwiek podstaw podejrzewać, że Izba Architektów RP przekazuje do publicznej wiadomości nieprawdziwe dane odnośnie udziału projektantów w określonych zadaniach i uznał, iż współautorstwo p. K.W. zostało wystarczająco potwierdzone. Zamawiający nie podzielił stanowiska Odwołującego o wprowadzeniu go w błąd przez Przystępującego, gdyż na etapie dokonywania badania i oceny ofert pozyskał dokumenty, których treść korespondowała z oświadczeniami złożonymi w Formularzu 3, a zatem Zamawiający nie miał jakichkolwiek podstaw do tego, aby poddawać w wątpliwość prawdziwość tych informacji.

Do postępowania przystąpienie po stronie Zamawiającego zgłosił wykonawca MIRBUD S.A. w Skierniewicach, zaś po stronie Odwołującego, wykonawca ERBUD S.A. w Warszawie. W piśmie procesowym z dnia 21 sierpnia 2026 r., Przystępujący MIRBUD zajął stanowisko wskazując, że twierdzenia Odwołującego są w całości bezzasadne i wniósł o oddalenie odwołania w całości. W zakresie zarzutów odwołania dotyczących wykluczenia Przystępującego z postępowania w oparciu o przesłanki z art. 109 ust. 1 pkt 10 Pzp wskazał, że po pierwsze nie jest prawdą, że na skutek niezuzupełnienia JEDZ na wezwanie z dnia 11 maja, Zamawiający pozbawiony został możliwości oceny podstaw wykluczenia z postępowania. Podniósł, że Zamawiający po zapoznaniu się z treścią wyjaśnień Przystępującego, w sposób skuteczny oraz prawomocny wycofał się ze swoich rozważań co do zasadności wykluczenia i odrzucenia MIRBUD na wskazanych podstawach prawnych, czemu dał jednoznaczny wyraz w podejmowanych czynnościach, a skoro tak to brak złożenia zaktualizowanego dokumentu JEDZ nie miał znaczenia dla prawidłowego przebiegu postępowania i wyboru wykonawcy. „Innymi słowy Zamawiający per facta concludentia wycofał się z zamiaru zastosowania art. 111 pkt 6 Pzp w zw. z art. 109 ust. 1 pkt 10 Pzp, w konsekwencji zaś oświadczenie JEDZ w zaktualizowanym zakresie stało się dla Niego zbędne (przepisy Pzp nie zabraniają takiego działania ze strony instytucji

zamawiającej, co należy raz jeszcze stanowczo podkreślić.” Ponadto, wg Przystępującego istotne jest, że JEDZ ma charakter wstępny, tymczasowo zastępującym podmiotowe środki dowodowe i wyjaśnienia wykonawcy, zaś Przystępujący złożył oświadczenia co do braku podstaw wykluczenia o treści odpowiadającej prawdzie, ergo nie ma w tym postępowaniu podstawy do wykluczenia wykonawcy. Ponadto, zdaniem MIRBUD, art. 226 ust. 1 pkt 2 lit. c) PZP stanowi wprost, że sankcja odrzucenia oferty znajduje zastosowanie wtedy, gdy brak złożenia dokumentu lub oświadczenia nie pozwala na potwierdzenie spełnienia warunków udziału w postępowaniu lub braku podstaw wykluczenia. W ocenie MIRBUD, przepisy zawarte w art. 226 PZP nie służą do bezrefleksyjnego eliminowania wykonawców (konkurentów), lecz do zapewnienia prawidłowego przebiegu postępowania i wyboru wykonawcy, który spełnia warunki udziału w postępowaniu i zarazem nie podlega wykluczeniu (tak art. 17 ust. 2 PZP). Zatem, wg MIRBUD, zamawiający jako dysponent i gospodarz postępowania nie może więc stosować przepisu sankcyjnego z tego tylko powodu, że nie otrzymał żądanego przez siebie, jeśli brak złożenia dokumentu nie niesie za sobą skutku w postaci uniemożliwienia zamawiającemu oceny oferty wykonawcy, w tym pod kątem braku przesłanek wykluczenia. Tym samym, jak argumentuje MIRBUD, zastosowanie sankcji z art. 226 ust. 1 pkt 2 lit. c) PZP byłoby możliwe wtedy, gdyby wykonawca ten faktycznie podlegał wykluczeniu na podstawie art. 111 pkt 6 PZP w zw. z art. 109 ust. 1 pkt 10 PZP, co nie ma miejsca w sprawie, bo tylko w takim wypadku Zamawiający potrzebowałby zaktualizowanego oświadczenia JEDZ. Zdaniem Przystępującego, jeżeli Odwołujący chciał wykazać zasadność zastosowania tego przepisu to winien był udowodnić – po pierwsze otwarcie się okresu karencji, po drugie zasadność przeprowadzenia samooczyszczenia w zakresie określonym przez Zamawiającego w piśmie z dnia 11 maja 2026 roku, czego nawet nie próbował uczynić. Przystępujący wyjaśnił, że w jego ocenie, czym innym jest np. brak odmowy uzupełnienia oświadczenia JEDZ w zakresie dot. podmiotu udostępniającego zasoby, a czym innym sytuacja, gdy Zamawiający otrzymuje oświadczenie JEDZ oraz wyjaśnienia wykonawcy, a istota sporu sprowadza się do momentu rozpoczęcia biegu liczenia okresu karencji. Ponadto, Przystępujący podkreślił, że w momencie wezwania, nie znajdował się w okresie karencji, o którym mowa w art. art. 111 pkt 6 PZP. Zdaniem MIRBUD, brak podstaw do wykluczenia wykonawcy w sytuacji, w której wyrok orzekający wykluczenie z innym postępowaniem jest nieprawomocny potwierdza orzecznictwo Izby. MIRBUD wnioskuje zatem, że jeśli wykonawca nie podlega wykluczeniu, to nie jest zobowiązany do uruchomienia procedury samooczyszczenia. Odnosząc się do zarzutów odwołania dot. samooczyszczenia, Przystępujący podniósł, że przeprowadzone przez niego samooczyszczenie odpowiada wymogom z art. 110 ust. 2 PZP. Opisał sekwencję zdarzeń związaną z badaniem i oceną oferty Przystępującego oraz sekwencję zdarzeń w postępowaniach prowadzonych przez PKP Polskie Linie Kolejowe S.A. Podkreślił, że do dnia 2 lipca 2026 roku, tj. do dnia wydania wyroku Sądu Okręgowego w sprawie XXIII Zs 119/26, którym Sąd uchylił wyrok Krajowej Izby Odwoławczej z dnia 26 stycznia 2026 roku w sprawie KIO 5379/25, nie było w obrocie prawnym żadnej czynności, czy też prawomocnego wyroku wskazującego na to, aby Przystępujący przedstawił w postępowaniu prowadzonym przez PKP Polskie Linie Kolejowe S.A. nieprawdziwe informacje odnoszące się do wykazu robót budowlanych. Wyjaśnił, że „PLK po wydaniu wyroku w dniu 6 lutego 2026 roku unieważniła czynność odrzucenia oferty Przystępującego w oparciu o art. 226 ust. 1 pkt 2 lit. a) w zw. z art. 109 ust. 1 pkt 8 i 10 Pzp. W tym momencie przestała istnieć czynność prawa, która legła u podstawy twierdzeń Odwołującego, że w dniu złożenia przez Przystępującego wyjaśnień z dnia 21 maja 2026 roku, czy też podmiotowych środków dowodowych – podlegał on wykluczeniu i zobowiązany był on złożyć samooczyszczenie, o którym mowa w art. 110 ust. 2 Pzp. Podstawa faktyczna i prawna dla złożenia samooczyszczenia powstała dopiero w dniu 2 lipca 2026 roku – z chwilą wydania wyroku przez Sąd Okręgowy w wyniku złożenia przez PLK skargi w tej sprawie (sygn. akt XXIII Zs 119/26). (...) Niezwłocznie po wydaniu przez Sąd Okręgowy wyroku w sprawie sygn. akt XXIII Zs 119/26, tj. 3 lipca 2026 roku (...) – Przystępujący poinformował Zamawiającego o tym fakcie oraz podjęciu działań zmierzających do przedłożenia w Postępowaniu wyjaśnień w ramach procedury samooczyszczenia.” Przystępujący nadmienił, że we wszystkich spornych trzech postępowaniach prowadzonych przez PKP Polskie Linie Kolejowe S.A. był jednym z wykonawców wspólnie ubiegających się o te zamówienia, zaś doświadczenie niezbędne do wykazania spełniania warunków udziału w postępowaniach pochodziło w każdym przypadku od jego konsorcjanta. Podkreślił, że Przystępujący zweryfikował (przy wsparciu kancelarii prawnej) dane zawarte w dokumencie źródłowym – protokole odbioru dla referencyjnej inwestycji, natomiast wykaz robót został przygotowany i wypełniony przez pracownika TRANSKOL Sp. z o.o., za którego Przystępujący nie ponosił odpowiedzialności, co Odwołujący pomija, lecz co samo w sobie przemawia za wadliwością zarzutu Odwołania.

Dodał, że wbrew zarzutom odwołania, z wyjaśnień MIRBUD w sposób jednoznaczny wynika, że a) informacja dotycząca doświadczenia TRANSKOL pochodziła od partnera konsorcjum TRANSKOL i została przekazana w formie protokołu odbioru robót – ostatecznie załączonego do wykazu robót; b) opis zamieszczony w wykazie robót został opracowany przez TRANSKOL na podstawie protokołu odbioru, jednak stanowi – co było wprowadzające w błąd – zasadniczo powtórzenie treści warunku udziału w postępowaniu; c) ocena techniczna i prawna protokołu odbioru została dokonana przez Dyrektora wraz z kancelarią prawną – błędem był brak weryfikacji opisu robót zamieszczonego w wykazie robót; d) ostateczny opis robót zamieszczony w wykazie robót pochodził od TRANSKOL; e) do posłużenia się opisem warunku udziału w postępowaniu a nie literalnym brzmieniem opisu zakresu robót z protokołu – doszło na etapie wypełniania wykazu robót przez TRANSKOL. Tym samym – jak wynika z pisma procesowego MIRBUD – Przystępujący podjął wszystkie okoliczności związane z zaistniałymi nieprawidłowościami z udziałem Przystępującego i jego pracowników, co pozwala na funkcjonalne ustalenie, który element procesu weryfikacji dokumentów zawiódł u Przystępującego tj. weryfikacja opisu zrealizowanych prac zawartego w wykazie robót pochodzącym od współkonsorcjanta. Przystępujący podniósł, że w oparciu o postawioną diagnozę, w dniu 7 lipca 2026 roku na mocy uchwały Zarządu wprowadzona została Instrukcja, która opisuje procedurę postępowania podczas weryfikacji informacji i dokumentów pochodzących od podmiotów trzecich, w tym także członków konsorcjów oraz zawiera opis systemu kontroli wewnętrznej, procedurę ewaluacji (audytu przestrzegania procedur) i opis konsekwencji związanych z nieprzestrzeganiem postanowień Instrukcji. W ocenie Przystępującego, procedura opisana w Instrukcji stanowi narzędzie (właściwy środek zaradczy), które ma w przyszłości uchronić Przystępującego przed sytuacjami podobnymi do zdarzenia stwierdzonego w wyroku Sądu Okręgowego. Środek ten jest więc w ocenie Przystępującego adekwatny do naruszenia. Ponadto, Przystępujący wskazał, że wprowadzona Instrukcja nie tylko została umieszczona w Intranecie Przystępującego i przekazana właściwym pracownikom Przystępującego, ale stała się również przedmiotem jednej z części szkolenia przeprowadzonego w dniu 8 lipca 2026 roku w ramach szkolenia, zaś jak wynika chociażby z planu szkolenia – stanowiło ono odpowiedź na prawidłowo zidentyfikowany problem – tj. uznanie, że w postępowaniu prowadzonym przez PKP Polskie Linie Kolejowe S.A. wykaz robót budowlanych został przygotowany w sposób nieprawidłowy. Również ten środek zaradczy Przystępujący uznał za środek adekwatny do stwierdzonego naruszenia. W odniesieniu do zarzutu Odwołującego, że MIRBUD podjął działania zaradcze wcześniej, niż ziściła się podstawa wykluczenia, Przystępujący podniósł, że takie działania nie są procesami krótkotrwałymi – podejmowanymi z dnia na dzień, wymagają przygotowania, wdrożenia procesów, zatrudnienia nowych osób, w związku z czym, Przystępujący, jako podmiot działający z należytą starannością, planując ubiegać się w przyszłości o zamówienia publiczne, również na rynku kolejowym, już w połowie 2025 roku – podjął pierwsze działania. Wskazał, że okoliczność, iż uchwała nr 6/2026 Zarządu z dnia 1 lipca 2026 roku dot. nowej struktury organizacyjnej została podjęta na dzień przed wyrokiem Sądu Okręgowego nie ma znaczenia dla oceny skuteczności podejmowanych środków zaradczych, uchwała odnosiła się bowiem do zmian organizacyjnych a nie stanowiła odpowiedzi na argumenty wskazane w ustnych motywach wyroku Sądu Okręgowego. W odniesieniu do zatrudnienia dyrektora Działu Przygotowania Inwestycji Kolejowych, zdaniem MIRBUD, Odwołujący pomija, że prace nad ofertą złożoną w postępowaniu PKP Polskie Linie Kolejowe S.A. rozpoczęły się w styczniu 2025 roku, tj. ok. pół roku przed dołączeniem tej osoby do zespołu, co potwierdza m. in. data zawarcia umowy konsorcjum z TRANSKOL (luty 2025 roku). Dla uniknięcia wątpliwości podniósł, że w pkt. I. 6 wyjaśnień wskazał, że w proces przygotowania oferty zaangażowany był dyrektor działu budownictwa kolejowego – a jest to stanowisko o innym zakresie obowiązków, aniżeli stanowisko dyrektora Działu Przygotowania Inwestycji Kolejowych. Jak wskazał, powierzył proces ofertowania nowej osobie odpowiedzialnej za przygotowanie inwestycji, która posiada właściwą wiedzę i wieloletnie doświadczenie, przy wsparciu osoby na nowym stanowisku dyrektora Technicznego – co w ocenie Przystępującego jest środkiem adekwatnym. Zdaniem MIRBUD, profesjonalizacja jego kadr stanowi właściwy środek naprawczy. Ponadto, wg MIRBUD, Odwołujący konstruując swoje zarzuty pomija zupełnie okoliczność, że zarówno dyrektor Działu Przygotowania Inwestycji Kolejowych, jak i dyrektor Techniczny są zobowiązani do zastosowania wdrożonej w ramach Samoocyszczenia Instrukcji weryfikacji dokumentów, która zobowiązuje do weryfikacji doświadczenia referencyjnego w dokumentacji źródłowej i dokonania opisu doświadczenia w składanych wykazach osób i wykazach robót w sposób odzwierciedlający rzeczywisty zakres robót opisany w dokumentacji źródłowej – niezależnie od tego, czy dane doświadczenie jest doświadczeniem własnym Przystępującego, czy też podmiotu trzeciego. Przystępujący podniósł

również, że zarzut Odwołującego, zgodnie z którym skuteczność procedury samooczyszczenia wymagała rozwiązania stosunku pracy z pracownikiem uczestniczącym w przygotowaniu oferty lub przeniesienia go na inne stanowisko jest zupełnie bezzasadny. Wyjaśnił ponadto, że w ramach nowej struktury organizacyjnej utworzony został Dział Zamówień Publicznych, odpowiedzialny za nadzór formalno-prawny nad dokumentami przedkładanymi zamawiającym publicznym podczas ubiegania się o zamówienia publiczne. Wskazał, że zorganizowanie wewnętrznych zasobów, raportujących bezpośrednio Członkom Zarządu – odpowiedzialnych za procesy formalne jest działaniem adekwatnym, mającym na celu uniknięcie w przyszłości błędów podczas analizy dokumentów zamówienia. Podsumowując zauważył, że Odwołujący, formułując zarzuty, dokonuje oceny każdego z podjętych przez Przystępującego środków naprawczych w całkowitym oderwaniu od pozostałych działań wdrożonych w ramach procedury samooczyszczenia, zaś taka metoda oceny pozostaje sprzeczna z istotą instytucji określonej w art. 110 ust. 2 PZP, gdyż przedmiotem oceny zamawiającego nie jest bowiem pojedynczy środek organizacyjny, kadrowy czy szkoleniowy, lecz całokształt działań podjętych przez wykonawcę, których łącznym celem jest wyeliminowanie przyczyn stwierdzonego naruszenia oraz ograniczenie ryzyka jego ponownego wystąpienia, zaś w przypadku Przystępującego taki system został zbudowany z kilku wzajemnie uzupełniających się elementów: formalnego uregulowania procesu weryfikacji doświadczenia, ustanowienia obowiązku korzystania z dokumentów źródłowych i co najmniej dwóch źródeł informacji, wprowadzenia dwustopniowej kontroli dokumentów, ustanowienia odrębnej kontroli formalnoprawnej, zapewnienia wsparcia technicznego i prawnego, przeprowadzenia obowiązkowego szkolenia oraz reorganizacji struktury Spółki. Odnosząc się do zarzutów dotyczących personelu Przystępującego, podkreślił, że Odwołujący nie udowodnił lub choćby uprawdopodobnił, że Przystępujący wprowadził Zamawiającego w błąd. W zakresie dot. doświadczenia p. L.S. wyjaśnił, że: „W sprawie zawisłej obecnie przed Izbą Przystępujący nie był wzywany do złożenia wyjaśnień w zakresie doświadczenia Pana Szarskiego. Oznacza to, że nie została wyczerpana procedura wyjaśniająca, której przeprowadzenie w takich okolicznościach faktycznych ma charakter obligatoryjny. Przystępujący został więc pozbawiony prawa do złożenia wyjaśnień w kluczowym dla siebie zakresie, niemniej nie wpłynęło to ostatecznie na wynik Postępowania. Oznacza to, że, abstrahując od wadliwości merytorycznej podnoszonej w Odwołaniu argumentacji, zarzuty Odwołania w tym zakresie winny zostać uznane za przedwczesne, bowiem brak postawienia zarzutu naruszenia art. 128 ust. 4 Pzp sprawia, że do odrzucenia oferty Mirbud miałyby dojść bez zastosowania wymaganej procedury wyjaśniającej, co samo w sobie jawi się jako rażące naruszenie przepisów Pzp - w szczególności, iż w sprawie istnieje dowód przeczący niewiarygodnym zarzutom odwoławczym.” Niemniej podkreślił, że inwestycja związana z budową Hali widowiskowo-sportowej w Gliwicach została zakwalifikowana przez uprawnione do tego podmioty jako obiekt kat. XV według ww. załącznika. Przedstawił dowody. Odnosząc się do zarzutów dotyczących doświadczenia Pana K.W. oraz jego braku zaangażowania w realizację zadania dot. „Hali 100-lecia KS Cracovia wraz z Centrum Sportu Niepełnosprawnych” wskazał, że również i w tym wypadku twierdzenia podnoszone przez Odwołującego nie znajdują żadnego potwierdzenia w zaistniałym stanie faktycznym i przedstawił dowody. W ocenie Przystępującego MIRBUD, w realiach sprawy zawisłej przed Izbą Odwołujący miał za zadanie wykazać, że ponad wszelką wątpliwość oferta złożona przez Przystępującego podlega odrzuceniu m.in. na skutek wadliwego samooczyszczenia, wprowadzenia Zamawiającego w błąd co do doświadczenia personelu lub z uwagi na brak złożenia dokumentu, o którym mowa w art. 226 ust. 1 pkt 2 lit c) PZP, niemniej w żadnym z ww. zakresów Odwołujący nie udowodnił zasadności ww. zarzutów, bazując jedynie na niepełnym stanie faktycznym lub własnej, podsytkowanej interesem procesowym, wykładni przepisów PZP.

Przystępujący ERBUD w piśmie stanowiącym zgłoszenie przystąpienia wniósł o uwzględnienie odwołania w całości.

Krajowa Izba Odwoławcza ustaliła i zważyła, co następuje.

W niniejszej sprawie, Izba stwierdziła, że odwołanie nie zawiera braków formalnych oraz terminowo został uiszczony od niego wpisy w wymaganej wysokości. Nadto, odwołanie nie podlega odrzuceniu na podstawie art. 528 PZP.

Izba uznała również, że Odwołujący jest uprawniony do wniesienia odwołania do Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej, bowiem posiada interes w uzyskaniu zamówienia i może ponieść szkodę w wyniku naruszenia przez Zamawiającego przepisów PZP. Jak wynika z odwołania, Odwołujący złożył w postępowaniu ważną ofertę, ubiega się o udzielenie przedmiotowego zamówienia, pozostaje zdolny do jego uzyskania, a kwestionowane czynności i zaniechania Zamawiającego bezpośrednio pozbawiają go możliwości zawarcia umowy, przy czym oferta Odwołującego pozostaje na drugim miejscu w rankingu ofert. Odwołujący wyjaśnił ponadto, że może ponieść szkodę przede wszystkim w postaci utraty zamówienia, a szkoda ta obejmuje utratę spodziewanych korzyści ekonomicznych związanych z realizacją kontraktu, w szczególności wynagrodzenia i zakładanego zysku, a także bezproduktywne poniesienie kosztów

przygotowania oferty, pozyskania zasobów, przeprowadzenia kalkulacji oraz udziału w postępowaniu. Mając to na uwadze, Izba ustaliła, że w postępowaniu o udzielenie zamówienia publicznego wpłynęło osiem ofert, w tym: oferta Odwołującego z ceną brutto 199.739.215,59 PLN, oferta MIRBUD z ceną brutto 168.076.371,67 PLN, oferta ERBUD S.A. z ceną brutto 186.996.900,00 PLN oraz oferta BUDIMEX S.A. z ceną brutto 187.415.895,81 PLN. Kryteria oceny ofert, zgodnie z pkt 19.2 SWZ, stanowią: Cena – waga 60 pkt; Wydłużony okres gwarancji – 10 pkt oraz Jakość potencjału kadrowego – zespołu projektowego – 30 pkt. Pismem z dnia 20 lipca 2026 r. Zamawiający poinformował wykonawców, że jako najkorzystniejszą wybrał ofertę Przystępującego, MIRBUD S.A. (92,50 pkt). Oferta Odwołującego została oceniona na 88,99 pkt, oferta ERBUD S.A. – 87,93 pkt, zaś BUDIMEX S.A. na 83,31 pkt. Tym samym spełnione zostały przesłanki, o których mowa w art. 505 ust. 1 PZP.

Do niniejszego postępowania odwoławczego, skuteczne przystąpienie po stronie Zamawiającego zgłosił wykonawca MIRBUD, zaś po stronie Odwołującego ERBUD S.A.

Przedmiotem zamówienia jest Przedmiotem zamówienia jest: Budowa Hali Sportowo-widowiskowej przy stadionie „Syrenka” w Warszawie w formule „zaprojektuj i wybuduj”. Szczegółowo przedmiot zamówienia opisany został w Tomie III SWZ, a warunki jego realizacji w Tomie II SWZ (pkt 5.6. SWZ).

Z postępowania o udzielenie zamówienia wyklucza się wykonawcę, w stosunku do którego zachodzi którakolwiek z okoliczności, o których mowa w art. 108 ust. 1 PZP. Dodatkowo Zamawiający wykluczy wykonawcę, w stosunku do którego zachodzą okoliczności, o których mowa w art. 109 ust. 1 pkt 1, 4, 5, 7, 8, 10 PZP (pkt 7.1. i 7.2. SWZ).

Zgodnie z postanowieniami pkt 8 SWZ, o udzielenie zamówienia mogą ubiegać się Wykonawcy, którzy spełniają minimalne warunki dotyczące, w szczególności dysponowania osobami zdolnymi do wykonania zamówienia – warunek ten zostanie spełniony, jeśli wykonawca skieruje do realizacji zamówienia odpowiednio wykwalifikowane osoby w celu powierzenia podanych w tabeli funkcji:

Stosownie do pkt 19 SWZ, pn. Kryteria wyboru i sposób oceny ofert oraz udzielenie zamówienia, jednym z kryteriów oceny oferty było kryterium: Jakość potencjału kadrowego – zespołu projektowego 30 pkt 1) kwalifikacje kluczowego personelu; 2) doświadczenie kluczowego personelu. Ocenie podlega wykazany personel w tabeli pkt 8.1.3.b) lp. 1-4. W kryterium „jakość potencjału kadrowego” oceniany będzie poziom kwalifikacji i doświadczenia osób przeznaczonych do realizacji niniejszego zamówienia na podstawie złożonego wraz z ofertą wykazu osób, sporządzonego na podstawie wzoru określonego w Formularzu nr 3 „Potencjał kadrowy – wykaz zespołu projektowego”. Poziom kwalifikacji i doświadczenie osób przeznaczonych do realizacji danego zamówienia oceniane będą wg punktacji zagregowanej (łącznie możliwe do uzyskania maximum 30 pkt.) przedstawionej w tabeli nr 1. W podkryterium „kwalifikacje kluczowego personelu” dotyczy personelu zarówno etatowego, jak i najemnego (osób zatrudnionych na podstawie umowy cywilnoprawnej na czas określony do realizacji zadania) lub osób będących podwykonawcami wykonawcy. Jako minimalne kwalifikacje zawodowe rozumie się lata czynne zawodowo od daty uzyskania uprawnień budowlanych, przepracowane na stanowiskach takich, jak zaproponowane w ofercie. Zamawiający wyraża swoje preferencje w postaci trzech stopni oceny kwalifikacji (niskie, średnie i duże) i przyzna punkty zgodnie z tabelą nr 1. W podkryterium „doświadczenie kluczowego personelu” Zamawiający będzie ocenił doświadczenie osób, które będą uczestniczyć w wykonywaniu zamówienia, tj. ich dorobek autorski lub współautorstwo dokumentacji projektowych wielobranżowych w zakresie projektowym obiektów budowlanych kategorii XV według załącznika do ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane, z wykluczeniem krytych basenów z widownią na mniej niż 1500 miejsc oraz z wykluczeniem basenów rekreacyjnych i stref SPA np. w ramach zespołów hotelowych. UWAGA: W niniejszym postępowaniu Zamawiający stosuje definicję obiektu budowlanego zgodnie z kategorią XV według załącznika do ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane, z wykluczeniem krytych basenów z widownią na mniej niż 1.500 miejsc oraz z wykluczeniem basenów rekreacyjnych i stref SPA np. w ramach zespołów hotelowych. Zamawiający wyraża swoje preferencje w postaci trzech poziomów doświadczenia (małe, średnie i duże) i przyzna punkty zgodnie z tabelą nr 1. Zamawiający zakwalifikuje poszczególnych projektantów oferowanych przez wykonawcę, jako członków zespołu projektowego, do określonych w szablonie kategorii. W przypadku badania większej liczby osób, w zależności od wielkości zespołu projektowego, Zamawiający obliczy średnią arytmetyczną punktów, która stanowić będzie globalną ocenę proponowanego zespołu i globalną ocenę danej oferty w tym kryterium. W przypadku podania przez Wykonawcę w złożonym wraz z ofertą Formularzu nr 3 stanowiącym element rozdziału I SWZ „Potencjał kadrowy – wykaz zespołu projektowego” niekompletnych informacji dotyczących projektanta, Zamawiający przyzna danemu członkowi zespołu projektowego 0 pkt. Przy realizacji zamówienia wykonawca ma obowiązek zapewnić, aby osoby wskazane w ofercie rzeczywiście zamówienie realizowały. Zamawiający zakwalifikuje poszczególnych projektantów oferowanych przez wykonawcę, jako członków zespołu projektowego, do określonych w szablonie kategorii. Zamawiający obliczy średnią arytmetyczną punktów, otrzymanych przez wszystkich projektantów, która stanowić będzie globalną ocenę proponowanego zespołu i globalną ocenę danej oferty w tym kryterium.

Do oferty, wykonawca MIRBUD dołączył Formularz 3 pn. Potencjał kadrowy – Wykaz zespół projektowego, w który

wskazał osoby na potrzeby spełnienia warunku udziału w postępowaniu określonym w pkt 8.1.3) b) SWZ oraz które posiadają uprawnienia i doświadczenie wymagane w kryterium oceny ofert – „Jakość potencjału kadrowego” (pkt 19.2.3 SWZ), tj. p. P.Ł. z odniesieniem się do zadania Budowa hali widowiskowo-sportowej w Krakowie oraz zadania Budowa hali widowiskowo sportowej w Gliwicach, usytuowanej przy ul. Akademickiej i ul. Kujawskiej, p. K.W. z odniesieniem się do zadania Projekt budowy Hali 100 lecia KS Cracovia wraz z Centrum Sportu Niepełnosprawnych” przy al. Focha 40 w Krakowie, p. L.S. – w zakresie związanym z Budową hali widowiskowo sportowej w Gliwicach, usytuowanej przy ul. Akademickiej i ul. Kujawskiej.

Politechnika Warszawska zwróciła się do Urzędu Miasta Krakowa oraz Urzędu Miejskiego w Gliwicach z wnioskami o udostępnienie informacji publicznej w zakresie dotyczącym odpowiednio ww. osób wskazanych przez wykonawcę oraz ich udziału w zakresie prac projektowych dot. zadania: „Projekt budowy Hali 100-lecia KS Cracovia wraz z Centrum Sportu Niepełnosprawnych” przy al. Focha 40 w Krakowie oraz zadania „Budowa hali widowiskowo sportowej w Gliwicach, usytuowanej przy ul. Akademickiej i ul. Kujawskiej”. W odpowiedzi, organy przedłożyły decyzje pozwolenia na budowę dot. ww. inwestycji wraz z decyzjami zmieniającymi.

Ponadto, wraz z ofertą Przystępujący złożył JEDZ ze wskazaniem w zakresie pytania „Czy wykonawca, wedle własnej wiedzy, naruszył swoje obowiązki w dziedzinie prawa ochrony środowiska? O których mowa, do celów niniejszego zamówienia, w prawie krajowym, w stosownym ogłoszeniu lub w dokumentach zamówienia bądź w art. 18 ust. 2 dyrektywy 2014/24/UE” odpowiedzi „NIE” i dołączył wyjaśnienia (Załącznik nr 2), w których wskazał, że z daleko idącej ostrożności, w związku z linią orzecniczą Krajowej Izby Odwoławczej wykładającą w sposób szeroki obowiązki informacyjne wykonawców oraz w celu zachowania pełnej transparentności przedstawia poniższe uzasadnienie, dlaczego w odpowiedzi na ww. pytanie zaznaczył „NIE” pomimo następujących zdarzeń: 1) poinformował, że w dniu 19 stycznia 2026 r. Krajowa Izba Odwoławcza, po rozpoznaniu odwołania: Budimex S. A. w Warszawie, Budimex Budownictwo S. A. w Warszawie, PORR S. A. w Warszawie, wniesionego w postępowaniu o udzielenie zamówienia publicznego prowadzonego przez zamawiającego – PKP Polskie Linie Kolejowe S. A. w Warszawie pn. „Prace na linii kolejowej E 75 (Rail Baltica) na odcinku Białystok – Knyszyn”, „Prace na linii kolejowej E 75 (Rail Baltica) na odcinku Knyszyn – Osowiec”, „Prace na linii kolejowej E 75 (Rail Baltica) na odcinku Osowiec – Elk”, numer referencyjny: 9090/IRZR/1/19815/05680/24/P, wydała wyrok w sprawie o sygn. KIO 5144/25, na mocy którego: uwzględniła odwołanie w części i nakazała zamawiającemu PKP Polskie Linie Kolejowe S.A. unieważnienie czynności wyboru oferty najkorzystniejszej oraz powtórzenie czynności badania i oceny ofert, a w ramach tej czynności odrzucenie oferty wykonawców TORPOL S.A. z siedzibą w Poznaniu, MIRBUD S.A. z siedzibą w Skierniewicach na podstawie art. 226 ust. 1 pkt 2 lit. a) PZP. W pozostałym zakresie oddaliła odwołanie. Wyjaśnił, że u podstaw powyższego sporu leżała kwestia nałożenia na MIRBUD S.A. kary administracyjnej w wysokości 15 tys. zł, na podstawie decyzji administracyjnej, wydanej przez Śląskiego Wojewódzkiego Inspektora Ochrony Środowiska w Katowicach (dalej jako: „WIOŚ”) z dnia 26 maja 2022 r. (która to została później podtrzymana przez Głównego Inspektora Ochrony Środowiska, przy czym sprawa nadal nie została rozstrzygnięta i obecnie toczy się postępowanie przed Naczelnym Sądem Administracyjnym) oraz tego, iż w ramach powyższego postępowania o udzielenie zamówienia publicznego MIRBUD S.A. nie wskazał w JEDZ informacji o tej karze. Wskazał szczegółowo na zajmowane w postępowaniu o sygn. KIO 5144/25 stanowisko. Jak przekazał, Krajowa Izba Odwoławcza w wyroku z dnia 19 stycznia 2026 r. częściowo podzieliła argumentację TORPOL S.A. i MIRBUD S.A., gdyż oddaliła zarzut dotyczący zaniechania wykluczenia TORPOL S.A. i MIRBUD S.A. na podstaw art. 109 ust. 1 pkt 2 lit c) PZP z uwagi na to, iż okres, o którym mowa w art. 111 pkt 2 PZP upłynął na moment, w którym Zamawiający dokonywał wyboru oferty najkorzystniejszej. Izba oddaliła także zarzut Konsorcjum BUDIMEX – PORR dotyczący zaniechania wykluczenia wykonawcy na podstawie art. 109 ust. 1 pkt 8 PZP, nie dopatrując się w działaniach wykonawcy ani winy umyślnej ani rażącego niedbalstwa. Jednocześnie Krajowa Izba Odwoławcza uznała, że członek Konsorcjum TORPOL – MIRBUD, tj. MIRBUD S. A. podlegał wykluczeniu z postępowania na podstawie art. 109 ust. 1 pkt 10 PZP, bowiem w wyniku lekkomyślności lub niedbalstwa przedstawił Zamawiającemu informacje wprowadzające w błąd, że nie podlega wykluczeniu z art. 109 ust. 1 pkt 2 lit. c) PZP, podczas gdy okres wykluczenia z tej przyczyny obowiązywał, co mogło mieć istotny wpływ na decyzje podejmowane przez Zamawiającego w postępowaniu. Wskazał na treść uzasadnienia wyroku Izby. Podkreślił, że Konsorcjum TORPOL S.A. – MIRBUD S.A. stoi na stanowisku, iż ww wyrok KIO jest nieprawidłowy w zakresie dot. przypisania jakiegokolwiek poziomu winy MIRBUD S.A., istotności wpływu (niepodania informacji o karze) na decyzje Zamawiającego i braku zastosowania zasady proporcjonalności, w związku z

powyższym Przystępujący skorzystał z przysługującego mu uprawnienia i w dniu 23 lutego 2026 r. zaskarżył wyrok Izby do Sądu zamówień publicznych, domagając się zmiany – poprzez oddalenie odwołania Konsorcjum BUDIMEX – PORR w całości, a także wystąpił z wnioskiem o udzielenie zabezpieczenia dochodzonego roszczenia. Mając na uwadze okoliczności opisane powyżej, wskazał, że nie sposób jest przypisać MIRBUD S.A. lekkomyślności w niepoinformowaniu zamawiającego o nałożonej karze, skoro wykonawca przedstawił dowody wskazujące na to, że podejmował działania mające na celu ustalenie, czy nałożona na spółkę kara wypełnia przesłanki, o których mowa w art. 109 ust. 1 pkt 2 lit. c) PZP. W dniu 29 stycznia 2026 r., Zamawiający, w wykonaniu ww. wyroku Krajowej Izby Odwoławczej w sprawie o sygn. KIO 5144/25, dokonał unieważnienia czynności wyboru oferty najkorzystniejszej oraz odrzucił ofertę konsorcjum TORPOL S. A. i MIRBUD S. A. na podstawie art. 226 ust. 1 pkt 2 lit. a) w zw. z art. 109 ust. 1 pkt 10 PZP w zw. z art. 109 ust. 1 pkt 2 lit. c) PZP. 2) MIRBUD poinformował także, że pismem z dnia 5 grudnia 2025 r., Zamawiający - PKP Polskie Linie Kolejowe S.A., w ramach postępowania pn. „Zaprojektowanie i wykonanie robót na linii kolejowej C-E 20 na odcinku Czachówek Wschodni - Pilawa wraz z mostem nad Wisłą” nr postępowania: 9090/IRZR2/19506/05550/24/P, poinformował MIRBUD o odrzuceniu wspólnej oferty – wykonawców MIRBUD S. A. w Skierniewicach, TORHAMER Sp. o.o. w Gdyni, MOST Sp. z o.o. w Sopocie na podstawie: art. 226 ust. 1 pkt 2 lit. a) PZP w zw. z art. 109 ust. 1 pkt 8 i pkt 10 PZP; art. 226 ust. 1 pkt 2 lit. a) PZP w zw. z art. 109 ust. 1 pkt 2 lit. c) PZP; art. 226 ust. 1 pkt 2 lit. a) PZP w zw. z art. 109 ust. 1 pkt 8 i pkt 10 PZP w zw. z art. 109 ust. 1 pkt 2 lit. c) PZP. Wskazał, że nie zgadza się z odrzuceniem oferty, w oparciu o powyższe przesłanki, albowiem nie podał żadnych nieprawdziwych lub niezgodnych z faktami informacji oraz nie zataił faktów istotnych dla postępowania. Skorzystał z przysługującego mu prawa do wniesienia środków ochrony prawnej, wnosząc 15 grudnia 2025 r. odwołanie do Krajowej Izby Odwoławczej. Sprawa jest aktualnie rozpoznawana przez KIO pod sygn. KIO 5630/25. Do dnia złożenia niniejszych wyjaśnień odbyła się jedna rozprawa, a kolejna jest planowana na marzec 2026 r. 3) W tym punkcie MIRBUD poinformował zaś, że pismem z dnia 21 listopada 2025 r., Zamawiający – PKP Polskie Linie Kolejowe S.A., w ramach postępowania pn. „Prace na linii kolejowej C–E 20 na odcinku Skierniewice – Czachówek Wschodni”, nr postępowania: 9090/IRZR2/19466/05551/24/P, poinformował wykonawcę MIRBUD o odrzuceniu wspólnej oferty - wykonawców MIRBUD S. A. w Skierniewicach, TRANSKOL Sp. z o. o. Kielcach, TORKOL Sp. z o. o. w Tychach - na podstawie art. 226 ust. 1 pkt 2 lit. a) PZP w zw. z art. 109 ust. 1 pkt 8 i pkt 10 PZP. Krajowa Izba Odwoławcza wyrokiem z dnia 30 stycznia 2026 r. o sygn. KIO 5379/25 uwzględniła w całości odwołanie Konsorcjum MIRBUD S. A., TRANSKOL Sp. z o. o., TORKOL Sp. z o. o. i nakazała Zamawiającemu unieważnienie czynności wyboru najkorzystniejszej oferty i powtórzenie czynności badania i oceny ofert. Według stanu na dzień składania niniejszych wyjaśnień pismem uzasadnienie wyroku nie zostało doręczone. Zgodnie z ustnymi motywami ogłoszonymi przez Izbę Konsorcjum nie wprowadziło Zamawiającego w błąd, a zastosowanie art. 109 ust. 1 pkt 8 i 10 PZP pozbawione było podstaw prawnych i faktycznych. W dniu 6 lutego 2026 r. Zamawiający dokonał unieważnienia czynności wyboru oferty najkorzystniejszej oraz unieważnienia czynności odrzucenia oferty Konsorcjum MIRBUD S. A., TRANSKOL Sp. z o. o., TORKOL Sp. z o. o. z dnia 21 listopada 2025 r. oraz przystąpił do ponownej oceny ofert z uwzględnieniem oferty Konsorcjum MIRBUD S. A., TRANSKOL Sp. z o. o., TORKOL Sp. z o. o. Z uwagi i zarzuty sformułowane przez Konsorcjum Budimex S. A. w Warszawie, Budimex Budownictwo S. A. w Warszawie, PORR S. A. w Warszawie w odwołaniu wniesionym w postępowaniu o udzielenie zamówienia publicznego prowadzonego przez zamawiającego – PKP Polskie Linie Kolejowe S. A. w Warszawie pn. „Prace na linii kolejowej E 75 (Rail Baltica) na odcinku Białystok – Knyszyn”, „Prace na linii kolejowej E 75 (Rail Baltica) na odcinku Knyszyn – Osowiec”, „Prace na linii kolejowej E 75 (Rail Baltica) na odcinku Osowiec – Elk”, numer referencyjny: 9090/IRZR1/19815/05680/24/P (sprawa opisana w pkt 1) wyjaśnień) zamawiający PKP Polskie Linie Kolejowe S. A. ponownie odrzucił ofertę MIRBUD S. A. w Skierniewicach, TRANSKOL Sp. z o. o. w Kielcach, TORKOL Sp. z o. o. w Tychach - tym razem - na podstawie art. 226 ust. 1 pkt 2 lit. a) PZP w zw. z art. 109 ust. 1 pkt 8 i 10 PZP w zw. z art. 109 ust. 1 pkt 2 lit c) PZP. Wykonawca skorzystał z przysługującego mu prawa do wniesienia środków ochrony prawnej, wnosząc 16 lutego 2026 r. odwołanie do Krajowej Izby Odwoławczej. W sprawie tej, Krajowa Izba Odwoławcza nie wydała jeszcze wyroku. Na koniec, Przystępujący wyjaśnił, że notyfikacja w zakresie ww. spraw służy zachowaniu zasady transparentności. „Nie jest natomiast przyznaniem, że do wprowadzenia w błąd doszło. Kwestia wprowadzenia w błąd przez MIRBUD S. A. Zamawiającego – PKP – PLK S. A. nie została jeszcze przesądzona. Z tego względu MIRBUD S. A. do czasu uprawomocnienia się wyroku KIO w spr. o sygn. akt: KIO 5144/25 (czyli w praktyce do rozpoznania

złożonej skargi), nie podlega wykluczeniu z postępowania. Wykonawca, w razie takiej potrzeby gotów jest udzielić dalej idących informacji.”

Pismem z dnia 11 maja 2026 r., Zamawiający, w związku z treścią dokumentów złożonych przez wykonawcę MIRBUD wraz z JEDZ, działając na podstawie art. 128 ust. 1 i ust. 4 PZP, wezwał Przystępującego do uzupełnienia dokumentów oraz złożenia wyjaśnień, m.in. w zakresie Załącznika nr 2 do JEDZ i zawartych tam wyjaśnień dotyczących podstawy wykluczenia z art. 109 ust. 1 pkt 8 i 10 PZP. Stwierdził, w oparciu m.in. o wyrok Izby o sygn. akt KIO 5144/25, że wobec wykonawcy MIRBUD zaktualizowała się przesłanka wykluczenia, o której mowa w art. 109 ust. 1 pkt 10 PZP, i wezwał go na podstawie art. 128 ust. 1 PZP do uzupełnienia JEDZ w zakresie Części III lit. C odnośnie przesłanki „winier wprowadzenia w błąd, zatajenia informacji lub niemożności przedstawienia wymaganych dokumentów lub uzyskania poufnych informacji na temat przedmiotowego postępowania” poprzez udzielenie odpowiedzi „TAK” i przyznanie, iż wykonawca w związku z brakiem podania informacji w postępowaniu pn. „Prace na linii kolejowej E 75 (Rail Baltica) na odcinku Białystok – Knyszyn”, „Prace na linii kolejowej E 75 (Rail Baltica) na odcinku Knyszyn – Osowiec”, „Prace na linii kolejowej E 75 (Rail Baltica) na odcinku Osowiec – Elk”, numer referencyjny: 9090/IRZR1/19815/05680/24/P wprowadził zamawiającego w błąd i tym samym występuje wobec niego podstawa wykluczenia wskazana w art. 109 ust. 1 pkt 10 PZP, a ponadto do przedłożenia w zw. z art. 110 ust. 2 PZP dowodów potwierdzających, że pomimo występowania podstawy wykluczenia wskazanej w art. 109 ust. 1 pkt 10 PZP, nie podlega wykluczeniu. W zakresie sprawy o sygn. KIO 5630/25 (postępowanie: „Zaprojektowanie i wykonanie robót na linii kolejowej C-E 20 na odcinku Czachówek Wschodni - Pilawa wraz z mostem nad Wisłą” nr postępowania: 9090/IRZR2/19506/05550/24/P, Zamawiający zwrócił się o wyjaśnienie podstaw faktycznych czynności PKP Polskie Linie Kolejowe S.A. polegających na odrzuceniu oferty wykonawcy w ww. postępowaniu na podstawie art. 109 ust. 1 pkt 8 i pkt 10 PZP oraz podanie informacji na temat rozstrzygnięcia w sprawie o sygn. KIO 5630/25. Z kolei, w zakresie sprawy o sygn. KIO 5379/25 (postępowanie: „Prace na linii kolejowej C-E 20 na odcinku Skierniewice – Czachówek Wschodni”, nr postępowania: 9090/IRZR2/19466/05551), zwrócił się o wyjaśnienie podstaw faktycznych obu czynności PKP Polskie Linie Kolejowe S.A. polegających na odrzuceniu oferty wykonawcy w ww. postępowaniu na podstawie art. 109 ust. 1 pkt 8 i pkt 10 PZP oraz podanie informacji na temat rozstrzygnięcia w sprawie KIO 5379/25, jak również kolejnego postępowania odwoławczego (o ile jest ono znane). W odpowiedzi z dnia 21 maja, wykonawca MIRBUD, w odniesieniu do pierwszej z ww. kwestii, wyjaśnił, że złożenie JEDZ ze wskazaniem, że względem wykonawcy ziszcza się przesłanka wykluczenia z art. 109 ust. 1 pkt 10 PZP, jest przedwczesne, gdyż do czasu wydania przez Sąd Okręgowy ds. Zamówień Publicznych wyroku, decyzja w tym zakresie nie jest prawomocna – a przeprowadzenie skutecznej procedury samooczyszczenia jest niemożliwe bowiem działanie to, zgodnie z orzecznictwem Izby i Sądu Okręgowego należy uznać za przedwczesne. Dodał, że przekazanie Zamawiającemu informacji w załączniku nr 2 do JEDZ miało na celu poinformowanie Zamawiającego o okolicznościach stanu faktycznego, jednocześnie wykonawca kwestionując zasadność wyroku Krajowej Izby Odwoławczej nie może w sposób skuteczny złożyć wyjaśnień w ramach procedury samooczyszczenia, na co jednoznacznie wskazują poglądy wyrażane w judykaturze oraz doktrynie. W ocenie wykonawcy MIRBUD, do dnia wydania wyroku przez Sąd Okręgowy, decyzja zamawiającego – PKP Polskie Linie Kolejowe S.A. nie będzie decyzją prawomocną, a co za tym idzie do dnia tego wyroku, wykonawca ten nie ma obowiązku, a nawet możliwości przedkładania wyjaśnień w ramach procedury samooczyszczenia. MIRBUD wskazał, że fundamentalną kwestią dla prawidłowego ustalenia sytuacji faktycznej wykonawcy w przedmiotowym postępowaniu jest ustalenie, czy wykluczenie z postępowania prowadzonego przez PKP Polskie Linie Kolejowe S.A. (dot. wyrok KIO o sygn. KIO 5144/25) mogło wywołać skutki prawne w postaci podstawy do wykluczenia wykonawcy z innych postępowań o udzielenie zamówienia publicznego. W ocenie Przystępującego, dla skutecznego powołania się na wcześniejsze wykluczenie wykonawcy jako podstawy wykluczenia z kolejnego postępowania niezbędne jest, aby czynność ta była ostateczna i prawomocna – tj. nie mogła zostać wzruszona w żadnym dostępnym trybie. Wskazał również na fakty, które nie pozwalają na wykluczenie go w oparciu o art. 109 ust. 1 pkt 10 PZP z postępowania prowadzonego przez PKP Polskie Linie Kolejowe S.A. Powołał się na obowiązek zastosowania zasady proporcjonalności z art. 109 ust. 3 PZP. Oparł się na orzecznictwo Trybunału Sprawiedliwości UE. W tych okolicznościach wskazał, że nie było podstaw prawnych do notyfikowania zamawiającym publicznym informacji o tej karze, bowiem nie doszło do ziszczenia się przesłanki wykluczenia – obowiązek zabezpieczenia prac nie wynikał z prawa ochrony środowiska, a aktu indywidualnego, jakim jest decyzja administracyjna kierowana do podmiotu trzeciego. W zakresie postępowania w przedmiocie projektowanie i wykonanie robót na linii kolejowej C-E 20 na odcinku Czachówek Wschodni - Pilawa wraz z mostem nad Wisłą” MIRBUD wyjaśnił, że złożył w dniu 15 grudnia 2025 roku odwołanie do Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej, zaś Izba wyrokiem w sprawie o sygn. KIO 5630/25 oddaliła odwołanie, w pozostałym zaś zakresie Izba uznała, że Konsorcjum nie przekazało zamawiającemu informacji nieprawdziwych. „Zamawiający w przedmiotowym postępowaniu w dniu 13 marca 2026 roku unieważnił czynność wyboru oferty konsorcjum Budimex S.A., BUDIMEX KOLEJNICTWO S.A., MOSTOSTAL KRAKÓW S.A. oraz unieważnił czynność odrzucenia oferty konsorcjum INTOP. S.A., Trakcja S.A., INTOP Warszawa Sp. z o.o. i WKS Grybów Sp. : ”

o.o. Następnie w dniu 1 kwietnia 2026 roku dokonał wyboru oferty najkorzystniejszej, tj. oferty złożonej przez konsorcjum INTOP. S.A., Trakcja S.A., INTOP Warszawa Sp. z o.o. i WKS Grybów Sp. z o.o. Konsorcjum Mirbud w dniu 7 kwietnia 2026 roku złożyło za pośrednictwem Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej skargę do Sądu Okręgowego w Warszawie - Sądu Zamówień Publicznych na orzeczenie Izby wydane w sprawie o sygn. KIO 5630/25. Skarga oczekuje na rozpoznanie." Ponadto, poinformował, że w ramach postępowania dot. Prac na linii kolejowej C-E 20 na odcinku Skierniewice Czachówek 9090/IRZR2/19466/05551/24/P: Wschodni" Izba wyrokiem z dnia 30 stycznia 2026 roku w całości uwzględniła odwołanie złożone przez Konsorcjum MIRBUD, w którym wykonawca kwestionował odrzucenie jego oferty na podstawie art. 226 ust. 1 pkt 2 lit. a PZP w zw. z art. 109 ust. 1 pkt 8 i 10 PZP, nakazując Zamawiającemu unieważnienie czynności odrzucenia oferty Konsorcjum MIRBUD. Zamawiający pismem z dnia 6 lutego 2026 roku poinformował o wyborze oferty złożonej przez Konsorcjum TRAKCJA w rzeczonym postępowaniu oraz o odrzuceniu oferty złożonej przez Konsorcjum MIRBUD – z uwagi na sytuację związaną z brakiem podania w oświadczeniu JEDZ informacji na temat kary środowiskowej. W ocenie PKP Polskie Linie Kolejowe S.A. ziściły się przesłanki do odrzucenia oferty Konsorcjum MIRBUD na podstawie art. 226 ust. 1 pkt 2 lit. a) PZP w zw. z art. 109 ust. 1 pkt 8 i pkt 10 PZP w zw. z art. 109 ust. 1 pkt 2 lit. c) PZP. Konsorcjum MIRBUD nie zgodziło się z takim stanem rzeczy i złożyło w dniu 16 lutego 2026 roku odwołanie do Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej. Odwołanie zostało rozpoznane w dniu 2 kwietnia 2026 roku – Izba oddaliła odwołanie w całości. Do wyjaśnień dołączył stosowne dowody.

W odpowiedzi na wezwanie do złożenia podmiotowych środków dowodowych, wykonawca MIRBUD przedstawił m.in. Wykaz robót budowlanych zrealizowanych na podstawie dokumentacji projektowej dla której głównym projektantem lub projektantem wiodącym była osoba wskazana w pkt 1 lub 2 Formularza nr 3 - Wykaz zespołu projektowego (Formularz 7), w którym wskazał na p. P.Ł. i przedmiot zamówienia: „Budowa nowoczesnej hali widowiskowo-sportowej PODIUM” w Gliwicach. Dołączył stronę tytułową projektu budowlanego dla ww. inwestycji ze wskazaniem na kategorię obiektu budowlanego XV.

Pismem z dnia 3 lipca, wykonawca MIRBUD poinformował Zamawiającego, że w dniu 2 lipca 2026 roku zapadł wyrok Sądu Okręgowego w Warszawie, XXIII Wydział Gospodarczy i Zamówień Publicznych, w sprawie o sygn. akt XXIII Z 119/26, zgodnie z którym na skutek uwzględnienia skargi PKP Polskie Linie Kolejowe S.A. – Sąd postanowił zmienić wyrok Krajowej Izby Odwoławczej, sygn. akt KIO 5379/25 z dnia 30 stycznia 2026 roku i oddalić odwołanie z dnia 1 grudnia 2025 roku złożone od decyzji zamawiającego PKP Polskie Linie Kolejowe w postępowaniu pn. „Prace na linii kolejowej C-E 20 na odcinku Skierniewice – Czachówek Wschodni” 9090/IRZR2/19466/05551/24/P przez wykonawców wspólnie ubiegających się o zamówienie: MIRBUD S.A. z siedzibą w Skierniewicach, TRANSKOL sp. z o.o. z siedzibą w Kielcach, TORKOL Sp. z o.o. z siedzibą w Tychach. Wskazał, że Sąd stwierdził, że oferta Konsorcjum powinna zostać odrzucona w oparciu o treść art. 226 ust. 1 pkt 2 lit. a) PZP w zw. z art. 109 ust. 1 pkt 8 i 10 PZP. Podstawą wykluczenia były informacje przekazane Zamawiającemu przez członka konsorcjum – TRANSKOL sp. z o.o. z siedzibą w Kielcach dotyczące robót budowlanych wskazanych w wykazie robót na potwierdzenie warunków udziału w postępowaniu.

W odpowiedzi pismem z dnia 7 lipca, Politechnika Warszawska, działając na podstawie art. 110 ust. 2 i 3 w zw. z art. 128 ust. 1 i 4 PZP wezwała MIRBUD do złożenia wyjaśnień oraz dokumentów dotyczących nowych okoliczności wskazanych w ww. piśmie, w szczególności: - przedstawienia szczegółowych wyjaśnień dotyczących wpływu wyroku Sądu Okręgowego z dnia 2 lipca 2026 r. sygn. akt XXIII Zs 119/26 na ocenę skuteczności środków podjętych przez Wykonawcę w celu wykazania jego rzetelności; - przedstawienia opisu wszystkich działań naprawczych podjętych lub planowanych w związku z okolicznościami będącymi przedmiotem ww. wyroku; - przedłożenia dokumentów oraz innych dowodów potwierdzających podjęcie wskazanych działań naprawczych; - wskazania, czy wyjaśnienia i dowody złożone dotychczas przez wykonawcę w ramach wykazywania skuteczności zastosowanych środków samooczyszczenia pozostają aktualne w świetle nowych okoliczności, a w przypadku ich nieaktualności – przedstawienia ich uzupełnienia lub zmiany wraz z odpowiednimi dowodami. Dnia 9 lipca, wykonawca MIRBUD S.A. przedstawił poprawione oświadczenie JEDZ i wyjaśnienia dotyczące przesłanki wykluczenia określonej w art. 109 ust. 1 pkt 8) i pkt 10 PZP wraz ze wskazaniem dowodów oraz wdrożeniem środków samooczyszczenia, o których mowa w art. 110 ust. 2 PZP. Poinformował, że w związku ze ziszczeniem się ww. przesłanek wykluczenia z postępowania, wykonawca podjął działania naprawcze mające na celu wykazanie jego rzetelności i zapobieżeniu powtórzenia się negatywnego zdarzenia w przyszłości. W treści wyjaśnień opisał stan faktyczny okoliczności sprawy zamówienia publicznego prowadzonego w trybie przetargu nieograniczonego pn. „Prace na linii kolejowej C-E 20 na odcinku Skierniewice – Czachówek Wschodni” przez zamawiającego PKP Polskie Linie Kolejowe S.A. Wyjaśnił, że w szczególności warunek udziału w postępowaniu w zakresie doświadczenia wykonawcy miał zostać wykazany w szczególności w oparciu o doświadczenie nabyte przez TRANSKOL Sp. z o.o. w Kielcach w ramach inwestycji realizowanej na rzecz PKP PLK Prace na linii kolejowej nr 22 n

odcinku Radzice I – Radom Etap II” (dalej jako: „Inwestycja LK-22”). „Po zakończeniu inwestycji PKP PLK i Transkol podpisały protokół numer 1 z dnia 30 kwietnia 2018 roku – odbioru końcowego, w którym potwierdzone zostały wszystkie istotne okoliczności realizacji Inwestycji LK-22. W oparciu o protokół, (...) Dyrektor działu budownictwa kolejowego Wykonawcy wraz z zewnętrzną kancelarią prawną dokonał oceny możliwości posłużenia się przedmiotowym doświadczeniem w celu wykazania spełnienia warunków udziału w Postępowaniu. (...) Po dokonaniu weryfikacji doświadczenia przez Dyrektora działu budownictwa kolejowego wraz z zewnętrzną kancelarią prawną, Wykonawca podjął decyzję o złożeniu oferty w Postępowaniu oraz o posłużeniu się doświadczeniem nabytym w ramach Inwestycji LK-22 przez Transkol w celu wykazania spełnienia warunku udziału w Postępowaniu.” MIRBUD poinformował dalej, że PKP Polskie Linie Kolejowe S.A. w dniu 21 listopada 2025 roku opublikował informacje o wyborze oferty najkorzystniejszej, wskazując, że oferta Konsorcjum została odrzucona w oparciu o treść przepisów art. 226 ust. 1 pkt 2 lit. a PZP w zw. z art. 109 ust. 1 pkt 8 i pkt 10 PZP. W uzasadnieniu faktycznym PKP Polskie Linie Kolejowe S.A. wskazał, że Konsorcjum wprowadziło tego zamawiającego w błąd przedstawiając informacje w Wykazie robót na potwierdzenie spełnienia warunków udziału w postępowaniu robotę budowlaną, która nie spełnia wymogów dokumentów zamówienia, w szczególności poprzez wskazanie, że „suma długości budowanych lub przebudowanych torów wynosiła minimum 30 km”. Pomimo nakazania unieważnienia czynności wyboru oferty najkorzystniejszej przez Izbę, PKP Polskie Linie Kolejowe S.A. w dniu 6 lutego 2026 roku unieważnił wybór oferty najkorzystniejszej w tym decyzję o odrzuceniu oferty Konsorcjum w oparciu o art. 226 ust. 1 pkt 2 lit. a PZP w zw. z art. 109 ust. 1 pkt 8 i pkt 10 PZP i przystąpił do ponownego badania i oceny ofert. Jednocześnie, ów zamawiający złożył skargę na wyrok Izby do Sądu zamówień publicznych, który to Sąd wyrokiem z 2 lipca uwzględnił skargę i postanowił zmienić wyrok Izby w ten sposób, że oddalił odwołanie z dnia 1 grudnia 2025 roku złożone od decyzji zamawiającego PKP PLK. W konsekwencji od dnia wyroku Sądu Okręgowego, stwierdzono, że Konsorcjum wprowadziło w błąd PKP PLK, w związku z czym podlega ono wykluczeniu z postępowań o zamówienia publiczne w oparciu o art. 109 ust. 1 pkt 8 i pkt 10 PZP. Z ostrożności, wynikającej z faktu, że TRANSKOL sp. z o.o. od grudnia 2024 roku jest spółką wchodzącą w skład Grupy Kapitałowej MIRBUD – wykonawca podjął decyzję o wdrożeniu środków naprawczych, o których mowa w art. 110 ust. 2 PZP, w celu wykazania jego rzetelności w weryfikacji informacji pochodzących od członków konsorcjum, z uwzględnieniem także spółek z grupy kapitałowej MIRBUD. Uznał, że okoliczności ujawnione w toku postępowania prowadzonego przez PKP Polskie Linie Kolejowe S.A. wskazują na potrzebę dalszego wzmocnienia wewnętrznych mechanizmów weryfikacji informacji wykorzystywanych przy ubieganiu się o zamówienia publiczne. Przyjął, że nawet sytuacja wynikająca z błędnej oceny informacji przekazanych przez podmiot współpracujący wymaga po stronie wykonawcy dokonania krytycznej analizy własnych procedur wewnętrznych. Z tego względu dokonano szczegółowej identyfikacji przyczyn organizacyjnych, które mogły umożliwić powstanie rozbieżności pomiędzy rzeczywistym zakresem doświadczenia a sposobem jego przedstawienia zamawiającemu w wykazie robót. Następnie, MIRBUD wskazał na działania składające się na procedurę samoocyszczczenia, poczynawszy od kwestii naprawienia szkody. Poinformował, że ani PKP Polskie Linie Kolejowe S.A., ani żaden inny podmiot nie poniósł szkody w związku z zaistnieniem opisanej sytuacji, albowiem zamawiający ten odrzucił ofertę wykonawcy z postępowania o udzielenie zamówienia publicznego. Dodał, że wykonawca uścił wszystkie koszty postępowania określone w stosownych postanowieniach o kosztach, w tym koszty zastępstwa procesowego. W zakresie podjętych środków technicznych, organizacyjnych i kadrowych mających na celu uniknięcie podobnych naruszeń w przyszłości wskazał, że podjął pierwsze środki techniczne, organizacyjne i kadrowe mające na celu unikanie w przyszłości wątpliwości, w tym podobnych naruszeń już w drugiej połowie 2025 roku, działania te nadal trwają i są częścią całego procesu wdrażania środków naprawczych. Po podjęciu przez PKP Polskie Linie Kolejowe S.A. pierwszych decyzji o odrzuceniu oferty Konsorcjum z postępowania, wykonawca postanowił o wdrożeniu dodatkowych narzędzi, które będą wzmocniać kompetencje zespołu i całej Grupy Kapitałowej MIRBUD w przygotowaniu ofert. W tym celu, podjął decyzję o: zatrudnieniu nowych pracowników w szczególności w Dziale Przygotowania Inwestycji Kolejowych; wyodrębnieniu w ramach Działu Prawnego - Działu Zamówień Publicznych; zaangażowaniu do współpracy dodatkowych specjalizujących się w prawie zamówień publicznych; wprowadzeniu zmian organizacyjnych w MIRBUD; kancelarii prawnych wprowadzeniu Instrukcji postępowania przy weryfikacji doświadczenia udostępnianego przez podmioty trzecie. Opisał każdy z tych środków. Załączył dowody. W ramach wprowadzonych zmian organizacyjnych wskazał na wyodrębnienie działów: Działu Przygotowania Inwestycji Kubaturowych, Działu Przygotowania Inwestycji

Drogowych, Działu Przygotowania Inwestycji Kolejowych, Działu Przygotowania Inwestycji Energetycznych i wyjaśnił, że zmiany te mają zwiększyć nadzór nad realizowanymi procesami ofertowania przez specjalistów przynależących do właściwych sektorów. MIRBUD wskazał również, że przygotował i wdrożył Instrukcję postępowania przy weryfikacji doświadczenia udostępnianego przez podmioty trzecie (dalej jako: „Instrukcja”), która weszła w życie w dniu 7 lipca 2026 roku, zaś osoby odpowiedzialne za przygotowanie ofert u wykonawcy odbyły szkolenie, na którym przedmiotowa Instrukcja została szczegółowo omówiona. Dodał, że do kluczowych elementów Instrukcji zaliczyć można ustalenie, że: 1) Weryfikacja ma charakter merytoryczny, a nie formalny, 2) Każda informacja powinna zostać zweryfikowana w oparciu o co najmniej dwa niezależne źródła, 3) Podstawą weryfikacji są dokumenty źródłowe, 4) Ocena doświadczenia rozpoczyna się od analizy warunku udziału, 5) Weryfikacja obejmuje również publicznie dostępne źródła informacji, 6) W razie wątpliwości należy podejmować dodatkowe czynności wyjaśniające, 7) Cały proces weryfikacji powinien być udokumentowany, 8) Stosowana jest wielostopniowa kontrola wewnętrzna, 9) Procedura buduje system Compliance. Wyjaśnił dodatkowo, że celem wdrożonej Instrukcji jest zapewnienie, aby informacje dotyczące doświadczenia własnego, doświadczenia członków konsorcjum oraz doświadczenia udostępnianego przez podmioty trzecie były każdorazowo weryfikowane w oparciu o dokumenty źródłowe, analizę warunków udziału w konkretnym postępowaniu oraz niezależną ocenę techniczną i prawną oraz by opis tego doświadczenia zawarty w wykazie robót stanowił wierne odzwierciedlenie zakresu doświadczenia, a nie własną interpretację warunku udziału oraz tego doświadczenia tj. ocenę spełnienia warunku przez samego wykonawcę. Dodał, że przeprowadzono szkolenie pracowników odpowiedzialnych za przygotowanie ofert w postępowaniach, pn. „Bezpieczne wykazy robót i zarządzanie ryzykiem wykluczenia wykonawcy z postępowania o udzielenie zamówienia publicznego”. Podsumowując MIRBUD podniósł, że w ww. sposób wykazał wprowadzenie środków technicznych, organizacyjnych i kadrowych, odpowiednich dla zapobieżenia nieprawidłowemu postępowaniu. Wykonawca – jak wynika z pisma z 7 lipca – jest rzetelnym wykonawcą i nie podlega wykluczeniu. Dołączył: Umowę Konsorcjum z dnia 17 lutego 2025 roku; Instrukcję dla Wykonawców; Protokół numer 1 z dnia 30 kwietnia 2018 roku – odbioru końcowego; Wykaz robót budowlanych wraz z poświadczeniami; Wyjaśnienia z dnia 16 października wraz z poświadczeniami; Informację o wyborze oferty najkorzystniejszej z dnia 21 listopada 2025 roku; Odwołanie z dnia 1 grudnia 2025 roku; Wyrok Krajowej Izby Odwoławczej w sprawie o sygnaturze KIO 5379/25 wraz z uzasadnieniem; Skargę złożoną przez PKP PLK; Odpowiedź Konsorcjum na skargę, Wiadomość e-mail w sprawie rachunku bankowego; Sentencja wyroku Sądu Okręgowego w sprawie XXIII Zs 119/26; Potwierdzenie transakcji; Zaświadczenie Działu Kadr i Płac o zatrudnieniu Dyrektora Przygotowania Inwestycji Kolejowych; CV Dyrektora Przygotowania Inwestycji Kolejowych; Zaświadczenie Działu Kadr i Płac o zatrudnieniu Dyrektora Technicznego; CV Dyrektora Przygotowania Inwestycji Kolejowych; Zaświadczenie Działu Kadr i Płac o zatrudnieniu Radcy Prawnego w Dziale Zamówień Publicznych; CV Radcy Prawnego w Dziale Zamówień Publicznych; Zaświadczenie Działu Kadr i Płac o zatrudnieniu Dyrektora Działu Zamówień Publicznych; CV Dyrektora Działu Zamówień Publicznych; Zaświadczenie Działu Kadr i Płac o zatrudnieniu trzech osób odpowiednio na stanowisko radcy prawnego oraz prawników ds. zamówień publicznych; Struktura organizacyjna Działu Zamówień Publicznych; Struktura organizacyjna Działu Prawnego i Roszczeń; Wyciąg z oferty współpracy Jerzykowski i Wspólnicy sp. k.; Wyciąg z oferty współpracy Trębicki Hołowińska sp.k.; Wyciąg z oferty współpracy WKB Wierciński, Kwieciński, Baehr sp. k.; Wyciąg z oferty współpracy Wierzbicki & Collective; Wyciąg z umowy o świadczenie usług prawnych zawarta z Trębicki Hołowińska sp.k.; Wyciąg z umowy o świadczenie usług prawnych zawarta z WKB Wierciński, Kwieciński, Baehr sp. k.; Schemat organizacyjny MIRBUD wraz z uchwałą Zarządu o jego przyjęciu; Wydruk z intranetu MIRBUD potwierdzający wdrożenie nowego schematu organizacyjnego; Zaświadczenie Kierownika Działu Rekrutacji o procesach rekrutacyjnych, Instrukcja postępowania przy weryfikacji doświadczenia udostępnianego przez podmioty trzecie wraz z uchwałą Zarządu z dnia 7 lipca 2026 roku; Lista obecności na szkoleniu; Plan szkolenia; Zaświadczenie dr r.pr. Piotra Kunickiego wraz z listami obecności. Z załącznika do protokołu postępowania, dot. oceny ofert 19.2.3. Jakość potencjału kadrowego – zespołu projektowego wynika, że Zamawiający: i) p. Piotrowi Łabowicz-Sajkiewiczowi i 2) p. Krzysztofowi Wójcikowi uznał przedstawione doświadczenie w zakresie poszczególnych zadań za spełnione, zaś odmówił w tym zakresie uznania doświadczenia 3) p. L.S. w odniesieniu do zadania Budowa hali w widowiskowo-sportowej w Gliwicach uznając, że nie obejmuje ono kategorii XV.

Izba zaliczyła w poczet akt postępowania, w tym wskutek dopuszczenia dowodów:

1) dokumentację przekazaną w postaci elektronicznej, przesłaną do akt sprawy przez Zamawiającego w dniu 13 sierpnia

2026 r., w tym:

- ogłoszenie o zamówieniu,
- SWZ wraz z załącznikami oraz wyjaśnieniami i zmianami w SWZ,
- oferty wykonawców,
- informacja z otwarcia ofert,
- pismo MIRBUD z 3 lipca z informacją o wyroku sądu zamówień publicznych z dnia 2 lipca,
- wezwanie do wykonawcy MIRBUD z 11 maja i 7 lipca 2026 r. wraz z odpowiedziami, w tym samooczyszczeniem
- wnioski Zamawiającego do Urzędu Miasta Krakowa oraz Urzędu Miejskiego w Gliwicach w trybie ustawy o dostępie do informacji publicznej wraz z odpowiedziami,
- informacja o wyborze najkorzystniejszej oferty,
- protokół postępowania;

2)dokumenty złożone przez Odwołującego, na fakty powołane przez stronę, tj.:

- decyzja 1108/6740.I/2017 z 28 czerwca 2017 r.,
- decyzja nr 3012/2016 z 13 grudnia 2015 r.,
- decyzja nr 2997/08 z 31 grudnia 2008 r.,
- strona tytułowa projektu wykonawczego dot. Hali 100-lecia z 31 maja 2009 r.,
- rysunek do projektu budowlanego – branża instalacje wod-kan z grudnia 2006 r. wykonany przez Biuro Projektów L.Ł. spółka z ograniczoną odpowiedzialnością sp.k.,
- rysunek do projektu wykonawczego – instalacja wod-kan z kwietnia 2009 r. wykonany przez Biuro Projektów L.Ł. spółka z ograniczoną odpowiedzialnością sp.k.

3)dokumenty złożone przez Zamawiającego, na fakty wskazane przez stronę, tj.:

- decyzja 767/2008 o pozwoleniu na budowę z dnia 19 września 2008 r.,
- decyzja o pozwoleniu na użytkowanie nr 153/2017 27 października 2017 r.,
- strona tytułowa projektu budowlanego z dnia 10 sierpnia 2017 r.,
- wyniki z RWDZ dotyczące Hali Gliwice,
- decyzja Prezydenta Miasta Krakowa Nr 2997/08 z dnia 31 grudnia 2008 r.,
- odpowiedź Urzędu Miasta Kraków z dnia 30 marca 2026 r.,
- wydruk prezentacji „Salon Architektury 2018”

4)dokumenty złożone przez Przystępującego MIRBUD, na fakty wskazane przez uczestnika, tj.:

- strona tytułowa projektu wykonawczego – instalacje elektryczne wewnętrzne z listopada 2008 r.,
- strona tytułowa projektu budowlanego – instalacje elektryczne wewnętrzne z kwietnia 2008 r.,
- decyzja nr 693/2017 z 10 sierpnia 2017 r.,
- strona tytułowa projektu budowlanego z lipca 2017 r. dot. Hali Widowiskowo-sportowej w Gliwicach,
- strona tytułowa projektu wykonawczego – instalacje sanitarne z 14 października 2016 r.,
- list referencyjny wystawiony 19 stycznia 2026 r. na rzecz ETGAR K.W.,
- rysunek do projektu budowlanego – branża instalacja wentylacji mechanicznej i chłodzenia z lipca 2016 r. wykonany przez Biuro Projektów L.Ł. spółka z ograniczoną odpowiedzialnością sp.k.

Biorąc pod uwagę zgromadzony w sprawie materiał dowodowy, poczynione ustalenia faktyczne oraz orzekając w granicach zarzutów zawartych w odwołaniu, Krajowa Izba Odwoławcza stwierdziła, co następuje.

Izba oddaliła odwołanie w całości. W ocenie Izby, Zamawiający dokonał prawidłowych czynności i zaniechał, tj. zgodnie z przepisami PZP dokonał wyboru oferty najkorzystniejszej wykonawcy MIRBUD, w tym prawidłowo ją ocenił, w szczególności w kryterium pn. „Jakość potencjału kadrowego – zespołu projektowego” oraz zaniechał odrzucenia oferty tego wykonawcy.

Odwołujący zarzucił czynności wyboru oferty najkorzystniejszej wykonawcy MIRBUD cztery rodzaje zarzutów: pierwszy związany z koniecznością odrzucenia oferty, skoro wykonawca ten nie złożył w terminie wyznaczonym w wezwaniu Zamawiającego z dnia 11 maja 2026 r. wymaganych oświadczeń i dokumentów potwierdzających brak podstaw wykluczenia (art. 226 ust. 1 pkt 2 lit. c PZP), drugi związany z koniecznością wykluczenia MIRBUD z postępowania i odrzucenia jego oferty, gdyż wykonawca ten nie dokonał skutecznego samooczyszczenia (art. 226 ust. 1 pkt 2 lit. a w zw. z art. 109 ust. 1 pkt 8 i 10, art. 110 ust. 2 i 3 oraz art. 111 pkt 6 PZP), trzeci związany z nieprawidłową oceną oferty MIRBUD w kryterium pn. „Jakość potencjału kadrowego – zespołu projektowego” oraz czwarty łączący się z trzecim, a dotyczący zaniechania wykluczenia MIRBUD z postępowania i odrzucenia jego oferty, pomimo że wykonawca ten, co najmniej wskutek niedbalstwa, przedstawił w Formularzu nr 3 informacje wprowadzające Zamawiającego w błąd co do doświadczenia osób wskazanych do realizacji zamówienia.

Odnosząc się do zarzutu naruszenia art. 226 ust. 1 pkt 2 lit. c) PZP, w ramach którego, zdaniem Odwołującego oferta

wykonawcy MIRBUD powinna zostać odrzucona, gdyż w odpowiedzi na wezwanie z dnia 11 maja, nie przedstawił on dokumentu JEDZ zawierającego prawidłową odpowiedź „TAK” dotyczącą przekazania informacji wprowadzających zamawiającego w błąd ani dokumentów i oświadczeń wykazujących skuteczne przeprowadzenie procedury samooczyszczenia w odniesieniu do okoliczności wykluczenia m.in. MIRBUD z postępowania dot. realizacji prac na linii kolejowej E 75 Rail Baltica – Izba stwierdziła, że w świetle argumentacji Zamawiającego i ustalonego stanu faktycznego, nie ma on usprawiedliwionych podstaw. Odwołujący pominął bowiem, że bezpodstawność skierowanego przez zamawiającego do wykonawcy wezwania w trybie art. 128 ust. 1 PZP nie musi być stwierdzona wyłącznie przez Izbę wskutek zaskarżenia tej czynności odwołaniem, nie jest to jedyna droga zakwestionowania skuteczności tej czynności. Jak słusznie argumentował Zamawiający – zamawiający, jako gospodarz postępowania jest uprawniony, a wręcz zobowiązany do korygowania własnych czynności, gdy zauważy nieprawidłowości. Wynika to podstawowych zasad postępowania o udzielenie zamówienia, w tym zasady przejrzystości (art. 16 pkt 2 PZP), a przede wszystkim z regulacji art. 17 ust. 2 PZP, zgodnie z którą zamówienia udziela się wykonawcy wybranemu zgodnie z przepisami ustawy. Poza tym, naprawienie błędów w zakresie czynności i zaniechań zamawiającego w postępowaniu nie musi wiązać się z koniecznością ich formalnego unieważnienia, jeżeli błąd ten nie ma wpływu na sytuację prawną wykonawców. Nie ma przy tym racji Odwołujący podnosząc, że wskutek zaniechania unieważnienia czynności wezwania z dnia 11 maja, Zamawiający uniemożliwił Odwołującemu złożenie odwołania w tym zakresie. Gdyby tak było to Odwołujący nie sformułowałby w niniejszym odwołaniu przedmiotowego zarzutu, ewentualnie odwołanie w tym zakresie zostałoby odrzucone.

W przedmiotowym przypadku, w wyniku wyjaśnień wykonawcy MIRBUD złożonych w odpowiedzi na wezwanie z dnia 11 maja, okazało się, że wezwanie to było bezzasadne. Wykonawca MIRBUD nie zaskarżając wezwania podjął ryzyko uznania złożonych wyjaśnień, w miejsce przedstawienia stosownych dokumentów, za nieprawidłowe i skutkujące odrzuceniem oferty tego wykonawcy w oparciu o art. 226 ust. 1 pkt 2 lit. c PZP. Zaskarżenie czynności i zaniechań zamawiającego w drodze odwołania jest jednak prawem, a nie obowiązkiem wykonawcy. Wykonawca może zakwestionować czynność Zamawiającego również poprzez wyjaśnienie sytuacji na drodze komunikacji z samym zamawiającym, przyjmując na siebie ryzyko związane z niewykonaniem lub nieprawidłowym wykonaniem wezwania. Nie oznacza to jednak w każdym wypadku konieczności odrzucenia oferty takiego wykonawcy. Skutek, jaki ze złożenia przez MIRBUD wyjaśnień, zamiast przedłożenia JEDZ i samooczyszczenia, wywodzi Odwołujący byłby nadmiernym, niczym nieuzasadnionym formalizmem. Formalizm ten nie prowadziłby do udzielenia zamówienia wykonawcy wybranemu zgodnie z przepisami ustawy.

Przystępujący MIRBUD w drodze wyjaśnień przedstawił zamawiającemu okoliczności stanu faktycznego, które były decydujące dla uznania, że na moment wezwania, brak jest podstaw do przedstawienia poprawionego JEDZ i dokonania czynności samooczyszczenia, a tym samym że wezwanie jest bezpodstawne. Rację miał bowiem Przystępujący, że w stanie faktycznym zaistniałym w dniu 21 maja, kiedy to przedstawił wyjaśnienia, złożenie JEDZ ze wskazaniem, że względem wykonawcy ziściła się przesłanka wykluczenia z art. 109 ust. 1 pkt 10 PZP, byłoby przedwczesne, gdyż do czasu wydania przez sąd zamówień publicznych wyroku, decyzja w tym zakresie nie jest prawomocna, a zatem i przeprowadzenie skutecznej procedury samooczyszczenia jest niemożliwe. Izba w obecnym składzie podziela stanowisko, że warunkiem skutecznego przeprowadzenia procedury samooczyszczenia jest przyznanie się do deliktu zarzucanego wykonawcy, zaś na tamten moment – wykonawca MIRBUD kwestionował swoją odpowiedzialność. Skoro Zamawiający prawidłowo przyjął to stanowisko i uznał wyjaśnienie za wyczerpujące i zasadne, a także zgodne z prawem, to właściwą reakcją było kontynuowanie postępowania z udziałem wykonawcy MIRBUD.

Dostrzeżenia przy tym wymaga, że Przystępujący na bieżąco, niezwłocznie informował Zamawiającego o zmianie okoliczności w zakresie aktualności oświadczenia o niepodleganiu wykluczeniu na podstawie art. 109 ust. 1 pkt 8 lub 10 PZP, w szczególności – bez wezwania – pismem z dnia 3 lipca samodzielnie poinformował Zamawiającego, że dnia poprzedniego zapadł wyrok Sądu zamówień publicznych, zgodnie z którym na skutek uwzględnienia skargi zamawiającego PKP Polskie Linie Kolejowe S.A. – Sąd postanowił zmienić wyrok Krajowej Izby Odwoławczej, sygn. akt KIO 5379/25 z dnia 30 stycznia 2026 roku i oddalić odwołanie w postępowaniu pn. „Prace na linii kolejowej C–E 20 na odcinku Skierniewice – Czachówek Wschodni” 9090/IRZR2/19466/05551/24/P, a tym samym stwierdzono, że oferta wykonawców wspólnie ubiegających się o zamówienie: MIRBUD S.A. z siedzibą w Skierniewicach, TRANSKOL sp. o.o. z siedzibą w Kielcach, TORKOL Sp. z o.o. z siedzibą w Tychach powinna zostać odrzucona w oparciu o treść art. 226 ust. 1 pkt 2 lit. a) PZP w zw. z art. 109 ust. 1 pkt 8 i 10 PZP. Oznacza to, że zarówno Zamawiający, jak też Przystępujący działali z zachowaniem przejrzystości, mając na celu umożliwienie doprowadzenia do wyboru oferty najkorzystniejszej zgodnie z przepisami PZP.

Kolejna grupa zarzutów odwołania wiąże się z zaistnieniem po stronie MIRBUD przesłanki z art. 109 ust. 1 pkt 8 i 10 PZP dotyczącej wykluczenia z postępowania i złożeniem przez tego wykonawcę samooczyszczenia, które zdaniem

Odwołującego było bezskuteczne. Wobec powyższego, wg Odwołującego oferta MIRBUD podlega odrzuceniu w oparciu o art. 226 ust. 1 pkt 2 lit. a PZP w zw. z art. 110 ust. 3 i art. 111 pkt 6 PZP, bowiem samooczyszczenie to obejmowało wskazanie na podjęte środki zaradcze, które nie pozostawały w odpowiednim związku przyczynowym i funkcjonalnym z nieprawidłowym postępowaniem polegającym na przekazaniu informacji nieodpowiadających rzeczywistemu zakresowi doświadczenia TRANSKOL, w znacznej części powielaly mechanizmy kontroli istniejące już w chwili naruszenia, nie zostały wykazane jako skutecznie funkcjonujące w praktyce oraz nie obejmowały działań wobec osób lub podmiotów uczestniczących w wadliwej weryfikacji, przez co MIRBUD nie udowodnił, że zastosowane środki są wystarczające do zapobieżenia dalszemu nieprawidłowemu postępowaniu. Izba nie podzieliła argumentacji Odwołującego.

Zdaniem Izby, wykonawca MIRBUD przeprowadził skuteczny self-cleaning, poczynawszy od wyczerpującego wyjaśnienia faktów i okoliczności związanych ze swoim nieprawidłowym postępowaniem i spowodowanymi szkodami poprzez podjęcie konkretnych, adekwatnych środków organizacyjnych i kadrowych. Izba przeanalizowała oświadczenie i wyjaśnienia MIRBUD z 10 lipca 2026 r. i uznała je za szczegółowe i wystarczające do udowodnienia Zamawiającemu spełnienia przesłanek z art. 110 ust. 2 PZP, świadczących o tym, że wykonawca ten nie podlega wykluczeniu w okolicznościach określonych w art. 109 ust. 1 pkt 8 i 10 PZP. Opis stanu faktycznego tam zawarty jest wyczerpujący i wbrew twierdzeniom Odwołującego dokładnie opisuje przebieg wydarzeń i konkretyzuje okoliczności prowadzące do sytuacji wprowadzenia zamawiającego PKP Polskie Linie Kolejowe S.A. w błąd. W szczególności, nie ma racji Odwołujący podnosząc, że nie wiadomo, kto odpowiadał za błędne ustalenia w zakresie doświadczenia TRANSKOL sp. z o.o. w ramach inwestycji LK-22 i jakie dokumenty w tym zakresie analizowano – wynika to z pkt 6 wyjaśnień, gdzie mowa jest o analizie protokołu odbioru końcowego z dnia 30 kwietnia 2018 r. przez Dyrektora działu budownictwa kolejowego i zewnętrzną kancelarię. W wyjaśnieniach wskazano na treść warunku doświadczenia wymaganego przez PKP Polskie Linie Kolejowe S.A. i treść ustaleń ww. podmiotów, która skłoniła wykonawcę do posłużenia się doświadczeniem podmiotu TRANSKOL sp. z o.o. MIRBUD wyjaśnił, który element dotychczasowego procesu zawiódł tj. brak należytej weryfikacji informacji przedstawionych przez podmiot trzeci przez branżowego pracownika wykonawcy oraz kancelarię zewnętrzną. Przedstawił też dowody odnoszące się do opisanego stanu faktycznego, w tym ww. protokół odbioru końcowego dot. inwestycji LK-22.

Odwołujący przedstawił w zakresie przedmiotowego zarzutu wewnętrzną sprzeczną argumentację podnosząc najpierw, że MIRBUD nie wyjaśnił należyście stanu faktycznego, nie wiadomo na czym konkretnie polegało nieprawidłowe działanie tego wykonawcy, przez co nie mógł on wdrożyć adekwatnych środków zaradczych, by następnie stwierdzić – na gruncie analizy dokumentów dotyczących samooczyszczenia – że: „Zdarzenie będące podstawą wykluczenia polegało na braku należytej, samodzielnej i pogłębionej weryfikacji informacji przekazanych przez członka konsorcjum w zakresie rzeczywistego doświadczenia referencyjnego.”, a zatem MIRBUD po zidentyfikowaniu tej konkretnej przyczyny powinien był wykazać, że podjął decyzję o wdrożeniu zmian organizacyjnych (pkt 3.41 odwołania). Skoro, sam Odwołujący był w stanie zidentyfikować przyczynę wprowadzenia zamawiającego PKP Polskie Linie Kolejowe S.A. w błąd i przeanalizować, czy wdrożone środki zaradcze były adekwatne – to stwierdzić należy, że wyjaśnienia MIRBUD w tym zakresie były szczegółowe i należyte.

Izba stwierdziła ponadto, że MIRBUD w piśmie stanowiącym self-cleaning, przedstawił szczegółowo działania składające się na procedurę samooczyszczenia, wyjaśniając po pierwsze, że żaden podmiot nie poniósł szkody w związku z zaistnieniem opisanej sytuacji, albowiem oferta wykonawcy została odrzucona, niemniej poinformował, że wykonawca uiścił wszystkie koszty postępowania, w tym koszty zastępstwa procesowego. W zakresie odnoszącym się do przesłanki z pkt 3 art. 110 ust. 2 PZP dot. podjęcia konkretnych środków technicznych, organizacyjnych i kadrowych, odpowiednich dla zapobiegania nieprawidłowemu postępowaniu, wykonawca MIRBUD poinformował, że podjął pierwsze środki techniczne, organizacyjne i kadrowe mające na celu unikanie w przyszłości wątpliwości, w tym podobnych naruszeń już w drugiej połowie 2025 roku, po podjęciu przez zamawiającego PKP Polskie Linie Kolejowe S.A. pierwszych decyzji o odrzuceniu oferty. Wykazał to za pomocą dołączonych do samooczyszczenia dowodów. Nie sposób zgodzić się z argumentacją Odwołującego, że zatrudnienie Dyrektora Technicznego od dnia 2 marca 2026 r. nie może zostać uznane za środek podjęty w ramach procedury samooczyszczenia przedstawionej Zamawiającemu dopiero w lipcu 2026 r. Środek naprawczy został podjęty przed formalnym przedstawieniem dokumentu samooczyszczenia, zaś inna kolejność nie byłaby możliwa. Prawidłowym jest bowiem podjęcie środków naprawczych przed wszczęciem procedury samooczyszczenia, tak by w wyjaśnieniach dot. self-cleaningu możliwe było ich opisanie i przedstawienie dowodów na ich wdrożenie. Poza tym, Izba podzieliła argumentację Przystępującego, że powierzenie procesu ofertowania nowej osobie – Dyrektorowi Przygotowania Inwestycji Kolejowych, odpowiedzialnej za przygotowanie inwestycji, która posiada właściwą wiedzę i wieloletnie doświadczenie, przy wsparciu Dyrektora Technicznego (nowoutworzonego stanowiska), jest środkiem adekwatnym. Przy czym Przystępujący słusznie podniósł, że odwołujące Konsorcjum zupełnie pominęło, że osoby te zobowiązane zostały do zastosowania wdrożonej w ramach

samooczyszczenia Instrukcji weryfikacji dokumentów. Wbrew twierdzeniom, nie jest to mechanizm analogiczny do tego, który zawiódł. Odwołujący bezzasadnie zakwestionował również środek w postaci wyodrębnienia w ramach Działu Prawnego wyspecjalizowanego Działu Zamówień Publicznych oraz zatrudnienie w nim radcy prawnego posiadającego doświadczenie w obszarze zamówień publicznych. Nie sposób zaprzeczyć, że w porównaniu do poprzednio stosowanej procedury przygotowania oferty z udziałem zewnętrznej kancelarii prawnej i Dyrektora działu budownictwa kolejowego – rozbudowanie działu prawnego i zatrudnienie dodatkowych, wyspecjalizowanych w obszarze prawa zamówień publicznych radców prawnych – jest działaniem stanowiącym odpowiednią reakcję na zaistniałe nieprawidłowości. Nie zaprzecza temu fakt, że do nowego Działu została przeniesiona osoba wcześniej zatrudniona już w MIRBUD, skoro wówczas nie realizowała ona takich zadań, jakie zostały jej powierzone w związku z utworzeniem Działu Zamówień Publicznych. Adekwatności działań nie może przy tym zaprzeczać fakt, że wykonawca odpowiednio wcześniej podjął kroki mające na celu przygotowanie się do konieczności dokonania samooczyszczenia. Trudno podzielić argumentację Odwołującego, że reorganizacji dokonano niezależnie od zdarzenia, a dopiero później nadano jej charakter środka naprawczego na potrzeby procedury z art. 110 ust. 2 PZP, skoro opisane przez MIRBUD środki są niewątpliwie związane z tym zdarzeniem. Fakt ostatecznego wdrożenia działań naprawczych został wykazany przedstawioną uchwałą nr 8/2026 z dnia 7 lipca 2026 r. dotyczącą wprowadzenia Instrukcji, a także potwierdzony przeprowadzonym szkoleniem. W istocie, Odwołujący opiera swoje zarzuty związane z samooczyszczeniem MIRBUD na zasadzie taktyki kwestionowania i poddawania w wątpliwość wszystkiego, pomijając jednocześnie, że jako strona, która wywodzi stąd skutki prawne – zobowiązany jest wskazywać dowody dla stwierdzenia podnoszonych faktów. Odwołujący nie wykazał zaś, że MIRBUD nie podjął opisanych środków zaradczych lub że nie są one odpowiednie dla zapobiegania nieprawidłowemu postępowaniu w przyszłości. Wskazując na brak udowodnienia, że MIRBUD zastosował środek wskazany w 110 ust. 2 pkt 3 lit. a PZP, a więc zerwał powiązania z osobami lub podmiotami odpowiedzialnymi za nieprawidłowe postępowanie Odwołujący pominął, że sposoby zapobiegania nieprawidłowościom, zostały wskazane w pkt 3 ust. 2 art. 110 PZP w sposób przykładowy i nie są wiążące. Odwołujący nie wykazał, że brak rozwiązania stosunku pracy lub odebrania kompetencji Dyrektorowi uczestniczącemu w pierwotnej weryfikacji, a nadto brak udowodnienia zakończenia współpracy z kancelarią prawną, która brała udział w ocenie dokumentów i zerwania lub istotnego zmodyfikowania współpracy z TRANSKOL sp. z o.o. (który nota bene jest powiązany kapitałowo z MIRBUD) – jest kluczowy dla uznania samooczyszczenia za bezskuteczne. Konsorcjum przedstawiło w istocie jedynie własny pomysł na dokonanie samooczyszczenia, nie zdołało jednak w ten sposób zakwestionować skuteczności samooczyszczenia dokonanego przez MIRBUD. Na koniec podkreślić należy, że oceny self-cleaning należy dokonywać łącznie w odniesieniu do całokształtu podjętych środków. Słusznie zwrócił uwagę Przystępujący, że zarzuty odwołania mają na celu dokonanie oceny każdego z podjętych przez Przystępującego środków naprawczych w całkowitym oderwaniu od pozostałych działań wdrożonych, co nie jest właściwe, bowiem wdrożone środki mają działać łącznie, uzupełniając się wzajemnie tak, by ograniczać ryzyko ponownego wystąpienia podobnych naruszeń w przyszłości.

Odnosząc się do zarzutu dotyczącego nieprawidłowej oceny oferty MIRBUD S.A. w kryterium pn. „Jakość potencjału kadrowego – zespołu projektowego” (pkt 19.2.3 SWZ) wskazać należy, że Odwołujący oparł się w tym względzie na nieprawidłowej, zawężającej interpretacji brzmienia tego kryterium, w zakresie doświadczenia potencjału osobowego, uznając, że dorobek autorski lub współautorstwo dokumentacji projektowych wielobranżowych w zakresie projektowym budynków kategorii XV musi dotyczyć obiektu zakwalifikowanego do tej kategorii niezmiennie przez cały okres procesu budowlanego, natomiast brak takiego zastrzeżenia w SWZ. Ponadto, w odniesieniu do doświadczenia p. L.S. oraz p. K.W., w ocenie Izby, Odwołujący nie wykazał, że Przystępujący wprowadził Zamawiającego w błąd co do doświadczenia tych osób. Przystępujący przedstawił dowody, z których wynika przypisanie obu budynków, tj. zarówno Hali widowiskowo-sportowej, usytuowanej przy ul. Akademickiej i ul. Kujawskiej w Gliwicach, jak też Hali 100-lecia KS Cracovia wraz z Centrum Sportu Niepełnosprawnych przy al. Focha 40 w Krakowie – do wymaganej w tym zakresie kategorii XV. Również fakt, że w decyzjach pozwolenie na budowę oraz dokumentacji wykonawczej w danej branży nie widnieją dane osoby przedstawionej przez wykonawcę do zespołu projektowego nie zaprzecza sam przez się, jak zresztą wykazał Przystępujący, że osoba ta była choćby współautorem dokumentacji projektowej wielobranżowej.

Wobec powyższego, nie ma wątpliwości, że nie doszło do naruszenia art. 239 ust. 1 PZP poprzez dokonanie wyboru oferty MIRBUD, pomimo tego, że jak podniósł Odwołujący, to oferta Odwołującego powinna zostać wybrana jako oferta najkorzystniejsza. Zgodnie z ww. regulacją, zamawiający wybiera najkorzystniejszą ofertę na podstawie kryteriów oceny ofert określonych w dokumentach zamówienia. Odwołujący nie wykazał, by Zamawiający dokonał wyboru oferty MIRBUD w oparciu o inne kryteria oceny ofert, niż wskazane w SWZ, ani by wybór ten nastąpił na podstawie nieprawidłowo zastosowanych kryteriów oceny ofert, czy też błędnie obliczonych punktów.

Biorąc powyższe pod uwagę, na podstawie art. 552 ust. 1, art. 553 zd. 1 i art. 554 ust. 1 PZP, orzeczono jak w sentencji. O kosztach postępowania orzeczono stosownie do wyniku postępowania – na podstawie 557 PZP oraz w oparciu o przepisy 1 w zw. z 8 ust. 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 30 grudnia 2020 r. w sprawie

szczegółowych rodzajów kosztów postępowania odwoławczego, ich rozliczania oraz wysokości i sposobu pobieraniu wpisu od odwołania (Dz. U. poz. 2437 ze zm.).